

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZDRAVOTNĚ SOCIÁLNÍ FAKULTA**

Důvody prostituce v Jihočeském kraji

Bakalářská práce

Autor: Václav Doschko

Vedoucí práce: Mgr. Stanislav Popel

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci na téma „Důvody prostituce v Jihočeském kraji“ jsem vypracoval samostatně, pouze s použitím zdrojů uvedených v seznamu použité literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění, souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce Zdravotně sociální fakultou, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích dne:

.....

Václav Doschko

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce panu Mgr. Stanislavu Popelovi, za užitečné rady, věnovaný čas, vstřícnost a pomoc při zpracování mé bakalářské práce. Dále děkuji všem pracovníkům Policie České republiky – správy Jihočeského kraje, kteří mi poskytli cenné informace v rámci sběru dat.

Summary

The Bachelor's thesis deals with prostitution issues in the South Bohemian region and its development through the secondary and content analysis of data gained from the Czech Republic police, from the Management of South Bohemia.

The prostitution accompanies the humankind the all time of its being. It is possible to define it in this way: Everybody who has sex or carries out an activity for purpose of sexual satisfaction for a consideration or in order to gain certain advantage or interest, without emotional attitude and without regard to the choice of a partner, commits the prostitution.

Before the year 1990 there was the prostitution in a latent form in the Czech Republic, as a part of shadow economy. The repression was the only form of its regulation, which went out from the Penal Law No. 140/1961 Coll. Article 203 on Sponging; on its basis the prostitutes who had no employment were inflicted.

In 1990 the Offense Act No. 150/1991 Coll. was repealed due to the amendment of the Act No. 140/1961 Coll., the Act No. 175/1990 Coll., and the Article 203 of the Penal Law on Sponging. These legal acts are in addition to the opened borders, foreign tourism boom and stratification of Czech citizens in connection with the enormous extension of publicly and hidden practiced prostitution in the Czech Republic.

The aim of the thesis is to inform the reader about general facts concerning the prostitution. Further it should point out the social-pathological aspect of the problem.

During my writing I got from the available literature, other sources were dossiers from the Czech Republic police, the Management of South Bohemia and the invaluable experience of its executives.

According to the gained and processed information the numbers of prostitutes are being reduced – the prostitution in the South Bohemian region is decreasing. The hypothesis was confirmed.

Obsah

Úvod

1. Problematika prostituce	9
1.1 Základní podoby prostituce	9
1.1.1. Definice problému	11
1.2. Vývoj prostituce na našem území	12
1.2.1. Rozvoj prostituce a převýchovných tendencí ve 13. a 14. století	12
1.2.2. Zákaz a pronásledování prostituce v 15. a 16. století	13
1.2.3. Prostituce provozovaná ve vojsku	14
1.2.4. Vývoj právní úpravy prostituce v Rakousku a její vliv na prostituci v našich zemích	15
1.2.5. Aboliční koncepce prostituce a výzkum ve 20. letech 20. století	18
1.2.6. Vývoj postihů prostituce od 40. let 20. století do současnosti	19
1.2.7. Vývoj situace v oblasti prostituce v ČR po roce 1990	20
1.3. Formy prostituce	26
1.3.1. Pouliční a silniční prostituce	29
1.4. Obchod s lidmi	31
1.4.1. Identifikace oběti obchodu s lidmi	32
1.4.2. Program podpory a ochrany obětí obchodování s lidmi	33
1.5. Legislativní opatření	35
1.5.1. Zákon č. 537/2004 Sb., „Obchodování s lidmi“	35

1.6. Zahraniční přístupy k řešení problémů	
souvisejících s prostitucí	37
1.6.1. Itálie	38
1.6.2. Francie	38
1.6.3. Holandsko	39
1.6.4. Rakousko	39
1.7. Mezinárodní organizace	42
2. Cíl práce	43
3. Metodika	44
3.1. Použité metody a techniky sběru dat	44
3.2. Charakteristika zkoumaného souboru	45
3.3. Otázky respondentům	46
3.3.1. Otázky pracovníkům policie ČR	46
3.3.2. Otázky prostituujícím se osobám	46
3.3.3. Otázky ankety	47
4. Výsledky	48
4.1. Výsledky sekundární a obsahové analýzy	
dat - prostituce v Jihočeském kraji	48
4.1.1. Veřejné domy	48
4.1.2. Pouliční prostituce	50
4.1.3. Bytová a hotelová prostituce (a tzv. uspávačky)	51
4.2. Výsledky z polořízených rozhovorů	53
4.2.1. Výsledky rozhovorů se zástupci PČR – správy Jihočeského kraje	53
4.2.2. Výsledky rozhovorů s prostituujícími se ženami	54
4.2.3. Výsledky ankety	59
5. Diskuse	61
5.1. Diskuse k sekundární analýze dat	61
5.1.1. Diskuse k veřejným domům	61
5.1.2. Diskuse k pouliční prostituci	62
5.1.3. Diskuse k bytové a hotelové prostituci	62

5.2. Diskuse k rozhovorům	63
5.2.1. Diskuse k výsledkům rozhovorů se zástupci PČR – správy JČK	63
5.2.2. Diskuse k výsledkům rozhovorů s prostituujícími se osoby	65
5.2.3. Diskuse k výsledkům ankety	68
6. Závěr	70
7. Literatura	72
8. Klíčová slova	74
9. Příloha	75

Úvod

Téma bakalářské práce „*Důvody prostituce v Jihočeském kraji*“ jsem si zvolil z důvodu, že pracuji jako policista a s tímto sociálně patologickým jevem se často setkávám. Uvědomuji si také negativní jevy, které s sebou tento druh obživy nese a rád bych se pokusil objasnit určitá tabu, která okolo tohoto tématu jsou. Prostituce je velmi starým řemeslem a po celou dobu své existence má své kárce ale i své obhájce. Toto téma je jen velmi málo zpracováno a v literatuře se vyskytuje ojediněle anebo v souvislosti s jinou problematikou.

Téma prostituce se objevuje v novinovém tisku, ale nejde o nic jiného, než o články, které mají zajistit větší prodej tiskoviny. Jejich titulky jsou často skandálního znění a jejich hlavní úkol je přitáhnout a pobavit čtenáře.

Prostituce je nejvíce rozšířena v příhraničních oblastech. Region jižních Čech je pro svou polohu jednou z mnoha oblastí, kde je prostituce celkem „běžně“ rozšířena. Lze sledovat ženy pracující v tomto oboru, které stojí podél silničních cest – nejznámější jihočeský cestovní tah tohoto druhu je silnice E - 55 a dále je možné zde navštívit mnohé podniky, kde ženy „na úrovni“ za úplatu nabízejí sexuální služby.

Prostituce je společenským problémem na celém světě. Každý stát řeší tento poklesek jinak, v závislosti na tradicích a zvycích národa. Někde je prostituce tolerována, jinde je tvrdě postihována. V České republice je v dnešní době prostituce rozšířena hlavně v příhraničních oblastech a velkých městech.

Dnešní společnost uvažuje o prostituujících se osobách jako o problému, který je třeba odstranit, ale neuvědomuje si, že mnoho prost. osob se do této situace dostalo z ekonomických problémů, nebo jsou k této aktivitě nuceny.

Další těžkostí pro odstranění prostituce je poptávka po ní. Společnost se nemůže zbavit prostituce pakliže ji, byť jen nepatrná část, vyžaduje. Až morální hodnoty společnosti dozrají u všech jejích jednotlivců dostatečně, nebude po prostituci ani poptávky a bez poptávky bude jakákoliv nabídka zbytečná a prostituce tak vymizí.

1. Problematika prostituce

1.1 Základní podoby prostituce

Elementární základy prostitučního chování lze vyzorovat již u některých živočichů. I zvířata si totiž umějí získat kopulačního partnera či partnerku chutnými sousty i jinými hmotnými dary **(1)**.

Prostituci lze definovat jako komplikovaný sociální jev, který je chápán jako poskytování sexuálních služeb za úplatu nebo pro získání určitých výhod. Hlavním zdrojem je neuspokojená sexuální potřeba na straně jedné a na straně druhé je ekonomická ziskovost **(9)**.

Všeobecně lze tedy říci, že prostitutivní chování má tyto dva základní charakteristické znaky:

- propůjčování se k sexuálnímu styku za úplatu
- časté střídání partnerů **(2)**.

V lidské společnosti měla prostituce z historického hlediska 3 základní podoby:

a) pohostinskou

Vznik pohostinské prostituce úzce souvisí s náboženstvím a vírou. Člověk na základě svého přesvědčení věřil nejen v to, že se bohové lidem zjevují, navštěvují je a žijí s nimi, ale že se s nimi i milují a mají děti. Proto tedy každý host, který vešel do domu, mohl být bohem. Pán domu své hosty přijímal vlídně a kromě pohoštění či noclehu jim na noc postupoval ženu či dceru a byl uražen, nebyl-li tento jeho dar přijímán. Forma pohostinské prostituce existuje i v dnešní době u některých primitivních kmenů **(1)**.

b) náboženskou (bohoslužebnou, chrámovou)

V období náboženské prostituce plní prostitutivní chování účel náboženského obřadu a služby bohům. Ženám bylo na základě různých kultů (např. kult Melitin v Babylóně, Afroditin v Řecku, Anaitin a Araitin v Arménii či Astoratin u Féníčanů) přikázáno, aby se veřejně nabízely za peníze a pak peníze odevzdávaly chrámu. Ženy či dívky seděly na vymezeném místě a byly nuceny provozovat pohlavní styk s každým, kdo jim hodil stříbrnou minci do klína. V rámci náboženské prostituce existovala i shromažďovací povinnost v chrámech, kde se věřící oddávali sexuálním hrátkám. V této době nebyl pohlavní styk a sexuální orgie ničím nemravným či výjimečným, byl to předepsaný obřad a náboženské uctívání. Pohlavní orgány byly oslavovány a jejich plastické napodobeniny byly vystavovány (2).

c) živnostenskou (řemeslnou)

Živnostenská prostituce byla provozována nejprve v chrámech, odkud se později přestěhovala do vyhrazených objektů – tzv. veřejných domů (10).

Zmínky o těchto veřejných domech můžeme nalézt i ve spiscích římského historika Hérodota (484 – 430 př. n. l.), jež se zmiňuje o egyptských nevěstincích z doby vlády faraónů Chufewa a Ramesse II. Tento vývojově nejmladší druh prostituce byl provozován veřejně, byl úředně povolena kontrolován, popř. cechovně organizován a umístěn do nevěstinců.

Mimo tuto úředně povolenou a kontrolovanou prostituci však byla v tomto období rozšířena i její další forma, totiž prostituce provozovaná tajně. Mnohdy ji provozovaly ženy, které patřily ke kočovným divadelním a hudebním společnostem. Tyto společnosti, resp. ženy, pak jezdily od města k městu a mimo uměleckých vystoupení – v rámci různých poutí, jarmarků a rytířských turnajů poskytovaly i sexuální služby (3).

1.1.1 Definice problému

Morální zásady jsou v dnešní společnosti volnější než tomu bývalo dřív. Sex již dnes není považován za „důkaz lásky“ který vede k početí nového života. Dnešní nižší morálka lidem dovoluje „lásku na jednu noc“ – kde se především jedná o sexuální uspokojení obou stran a stále se nejedná se o prostituci. Společnost považuje za prostituci „sex za peníze“.

Zákony uvažují prostituci jako výdělek finanční, nebo zisk jiné výhody za poskytnutí sexuálního uspokojení platící straně.

Definovat prostituci lze různě:

- Prostituce je řemeslné poskytování pohlavního styku za peníze (Trestní zákon: č. 140/1961Sb., v platném znění změn a doplňků)
- Prostituce se dopustí ten, kdo za úplatu nebo za účelem dosažení určité výhody nebo zájmu souloží nebo vykonává činnost za účelem sexuálního ukojení partnera, bez citového vztahu a bez ohledu na výběr partnera (Zákon č. 241/1922Sb., O potírání pohlavních nemocí)
- Prostituce je založena na preferenci fyziologického sexuálního aktu, který se stává cílem i prostředkem výdělku. Má různé podoby a zakryté formy (zákon č. 117/1852 ř. z.)
- Prostituce je hetero/homo – sexuální styk pro finanční nebo materiální zisk (**11**).

1.2. Vývoj prostituce na našem území

1.2.1. Rozvoj prostituce a převýchovných tendencí ve 13. a 14. století

Na území našeho státu dosáhla prostituce velkého rozvoje ve 13. a 14. století a to v souvislosti se zakládáním měst. Nově vznikající města byla pro potulné ženy velmi přitažlivá a to jak z hlediska vyšší životní úrovně, tak i pro velkou koncentraci lidí. Prostitutky svou živnost provozovaly v nevěstincích umístěných na okrajích měst nebo za jejich hradbami, byly cechovně organizovány a podřízeny úřednímu dohledu **(1)**.

Vedle těchto veřejných prostitutek ve městech však byla rozšířena i tzv. kočovná prostituce, kterou tajně vykonávaly potulné zpěvačky a komedianti. Během svého putování od města k městu nabízeli kromě svého umění i sexuální služby.

Nejrozšířenější však byla prostituce živnostenská, umístěná do nevěstinců. V úředních listinách se tyto veřejné domy nazývaly meretricium nebo lupanare. Po česku se jim říkalo „domky“, „domky svodnické“ nebo také „hampejzy“. Tento poslední název byl odvozen z německého slova „Hahnbeisz“ (der Hahn = kohout) a zřejmě proto byly tyto domy označeny vyobrazením kohouta. V roce 1276 založil jeden z prvních nevěstinců notář krále Přemysla Otakara II. Jindřich z Isernie v Praze na Malé Straně.

Majitelky či správkyně nevěstinců (kuplířky) byly nazývány „svodnicemi“, „barapanečnicemi“, německy pak „hoffertami“ a od prostitutek dostávaly tzv. třetí dukát, tj. jednu třetinu jejich výdělku **(10)**.

Stát i společnost v této době sice uznávají určitou potřebnost prostitutek, ale jejich povolání považují za nepočetné. I občanská práva nevěstek jsou poněkud omezována – musí nosit předepsaný oděv žluté barvy, kterým se odlišují od počestných žen a nesmějí se zúčastňovat určitých veřejných oslav a pod.

Postupně se však proti prostituci stále častěji ozývaly hlasy mravokárců, zvláště kněží, kteří ji naprosto odsuzovali. Spolu s těmito zavrhujeckými názory se však začínají objevovat i první pokusy o převýchovu prostitutek. Velkých úspěchů právě v tomto směru dosáhl Jan Milíč z Kroměříže, dříve úředník kanceláře Karla IV., od roku 1363 kazatel v Praze. I když patřil mezi největší odpůrce prostituce, snažil se zároveň kajícím se prostitutkám dále pomáhat. Pro nevěstky, které se chtěly napravit, zřídil v malém domě, poblíž kostela sv. Jiljí útulek, kde jim poskytoval stravu, ošacení a ubytování.

Tyto ženy zde pobývaly tak dlouho, dokud si nenašly práci, nebo se neprovdaly za nějakého ochotného muže, který se zaručil za jejich převýchovu. Dle dochovaných pramenů tak Milíč převychoval 300 prostitutek během dvou let, ale po jeho smrti v roce 1374 se však prostituce v Praze opět rychle rozšířila (8).

1.2.2. Zákaz a pronásledování prostituce v 15. a 16. století

Současně s nástupem husitství opět sílí hlasy proti prostituci a prostřednictvím Mistra Jana Husa a Václava Korandy jsou odsuzovány pokleslé mravy světského i duchovního stavu. V roce 1419, v době povstání pražského lidu proti duchovním byly všechny tehdy známé nevěstince napadeny, pobořeny a prostitutky rozehnány.

Se zrušením nevěstinců se prosazuje zásada, že je prostituce přestupkem proti mravopočestnosti, a tak byla i trestána. Boj proti veškerému smilstvu byl zahrnut do tzv. „čtyř pražských artikulů“, přičemž ve druhém artikulu se praví: „všechny smrtelné hříchy, zvláště veřejné a jiné neřesti protivné zákonu božímu, buď též v každém stavu řádně zakazovány, stíhány a po možnosti vykořeňovány od těch, kterým to náleží.“ V roce 1483 byl v Praze zřízen zvláštní úřad k trestání zjevných hříchů, za které se považovaly zejména „cizoložství, smilstvo, obžerství a jiné nepravosti a lehkomyšlnosti.“

Koncem 15. a začátkem 16. století se po celé tehdejší Evropě formou epidemie šíří syfilis (lues, příjice). A protože se prostituce na šíření této nákazy podílí nikoli malou měrou, dochází k hromadnému úřednímu zavírání nevěstinců. To však mělo za následek pouze opětovné rozbuzení tajné a potulné prostituce. Veškeré provozování této činnosti bylo stíháno a také velmi tvrdě trestáno, o čemž svědčí i historický zápis z roku 1509, kdy byly „velké svodnice“ – Markéta, medařka ze Starého města a Sigmunda, odsouzeny k utopení (10).

Doba vlády císaře Rudolfa II. se opět těšila rozkvětu veřejné i tajné prostituce. Dokonce sám Jeroným Makovský, císařův komorník zřídil tajný nevěstinec na Malé Straně v domě „U tří růží“.

V této době se tajná prostituce velmi rozšířila i v lázních, což můžeme považovat za období dnešních erotických salónů. Mnoho těchto podniků dosáhlo věhlasu nejen v Čechách, ale i v Rakousech (např. lázeň Paprlova - Paperlbad).

Prostituce v 15. a 16. století nebyla dovolena, pouze snad částečně trpěna, ale většina městských řádů ji různě trestala. Nejčastějším trestem bylo pranýřování, mrskání a vypalování cejchu na čelo či na tvář, ale např. městský řád z Turnova z roku 1569 o „přechovávacích nevěstek“ uvádí: „Necht' hrdlo ztratí, kdo je chová“ (8).

1.2.3. Prostituce provozovaná ve vojsku

Ve 14., 15. a 16. století se rozvíjí zvláštní druh prostituce – prostituce ve vojsku. Houfy potulných prostitutek v této době doprovázely všechna vojska v Evropě, ale mnohé z nich také s vojáky uzavíraly sňatky. Většinou však mezi těmito ženami a vojáky vznikaly pouze volné a velmi krátkodobé vztahy, kdy vojákům šlo nejen o co nejrychlejší „vybití“ a nevěstky si chtěly co nejvíce vydělat. I když se velitelé tehdejších vojsk snažili počet těchto prostitutek omezit tím, že jak pro tyto ženy, tak i pro vojáky stanovili různé tresty, výsledky jejich snahám zdaleka neodpovídaly.

U některých vojsk byla dokonce zavedena speciální funkce – tzv. „Hurenweibel“, což byl důstojník nebo poddůstojník, jehož úkolem bylo zajistit nově zřízená vojenská tábořiště tak, aby do nich nevnikly prostitutky dřív než vojsko a nerozkradly zde zásoby. Povinností tohoto důstojníka byl i řádný dozor nad činností prostitutek u vojska vůbec, přičemž dozíral nato, aby nebyly ubytovány přímo v táboře a aby byl jejich počet udržován na pokud možno přijatelné výši a pod. Jelikož však u jednoho vojska bývalo přibližně tisíc a více „vojenských prostitutek“, neměl jistě práci vůbec lehkou (2).

Hlavně v období třicetileté války (1618 – 1648) prožívala prostituce značného rozkvětu a stala se značným problémem. I když na její potírání byly často používány velice tvrdé tresty (mučení, vypalování znamení hanby, uřezávání uší, nosu a pod.) žádaný efekt nepřinesly a jevíly se jako naprosto neúčinné. Již v této době se snaží

církev prostituci potřit nejen násilnou cestou, ale i převýchovou, na čemž mají zásluhu mravokárci z řad kněží, výjimkou nebyl ani Jan Hus (11).

1.2.4. Vývoj právní úpravy prostituce v Rakousku a její vliv na prostituci v našich zemích

K lepšímu pochopení dalšího vývoje právní úpravy prostituce na našem území je nutno uvést historii právní úpravy v Rakousku, jehož součástí v té době české země byly.

Prostituce byla v Rakousku tvrdě stíhána podle článku 123 útrpného soudního řádu císaře Karla II. z roku 1532. Kuplířství a napomáhání k cizoložství bylo trestáno vypovězením ze země nebo též pranýřováním, uřezáváním uší a vymrskáním.

V roce 1564 vydal Ferdinand I. nařízení, podle kterého byl městský rychtář se svými úředníky ve Vídni povinen denně pátrat v církevních i městských domech po „lehkomyslných lidech“ (osoby provádějící prostituci a kuplířství).

Za vlády Leopolda I. byla ve Vídni v roce 1671 zřízena káznice, „do které se měli dávat všichni (muži i ženy) chyceni pro lehkomyslný způsob života.“

Marie Terezie (1717 – 1780) proti prostituci tvrdě bojovala. Prostitutky a kuplířky z Vídně byly posílány na nucené práce do Temešváru v Uhrách, ale pokud se prokázalo, že někoho nakazily pohlavní nemocí, byla pro ně připravena série nejrůznějších trestů. Úvodním trestem bylo vymrskání, po němž byla prostitutce oholena hlava a namazána dehtem nebo sazemi a poté byla žena přivázána nahá na pranýř a vystavěna veřejnému posměchu. Velmi časté bylo i mučení. Marie Terezie zřídila též speciální komisi, která prostřednictvím různých spolupracovníků a udavačů sama aktivně vyhledávala prostituci a kuplířství a prohledávala podezřelé domy. Počty prostitutek ve Vídni se však příliš nesnížily, v roce 1782 se jejich počet odhadoval asi na deset tisíc (10).

Zcela jinou koncepci boje proti prostituci zavedl císař Josef II. (1741 – 1790). Zrušil komisi, kterou zřídila Marie Terezie, protože ve svém postupu proti prostituci se snažil prosazovat spíše převýchovnou a zdravotní stránku jevu, než jen jeho neúprosné

stíhání. Např. v roce 1774 nařídil, aby byly během jednoho dne všechny vídeňské prostitutky pochyty a podrobeny lékařskému vyšetření, zda nepřenášejí pohlavní choroby, které byly v této době velmi rozšířené a obávané.

Lze říci, že za vlády císaře Josefa II. se v Rakousku postupně vyvinula právní úprava prostituce, tzv. reglementace. Dle principu reglementace stát prostituci trpí, pokud je provozována v rámci vytýčených pravidel a nařízení. Hlavním pravidlem reglementace je registrace prostitutek stanoveným administrativním orgánem – většinou policií. Dnem zápisu do příslušné evidence se žena stává profesionální prostitutkou a je povinna v pravidelných časových intervalech absolvovat lékařskou prohlídku. Dalším pravidlem je provozování prostituce pouze v povolených a registrovaných veřejných domech nebo i volně, ale na území přesně vymezených regionů. Stíhána mohla být tedy pouze prostituce tajná (neregistrovaná), která se vymykala určité kontrole. Systém reglementace tak bez podstatných změn fungoval až do 20. století, i když se již od roku 1875 rozšiřuje abolicionistická koncepce prostituce.

Když byla v Rakousku v roce 1848 zavedena ústavnost, prostituce se stala nedovolenou a trestnou, ale v praxi postihována nebyla. Podle § 509 zákona číslo 117 ze dne 27. 5. 1852 ř. z. bylo trestání prostituce ponecháno v pravomoci místní policie, která však prostituci tolerovala a stíhala ponejvíce prostituci tajnou. Roku 1885 pak zákon č. 289 povolil prostituci za omezení daných policejními nařízeními. Nadále byla stíhána jen tajná „nemravná živnost“ podle § 5 zákona o tulácích z téhož roku (8).

Koncem 19. a začátkem 20. století dochází k nebyvalému rozkvětu prostituce, k čemuž přispělo i dosažení rozhodujícího úspěchu téměř 300 let trvajícím hledáním příčin pohlavních chorob a byly dokonce nalezeny i způsoby jejich léčení. Nejvíce se o to zasloužil Albert Neisser (objevil původce kapavky - gonokok), Fritz Richard Schaudinn (objevil mikroby spirochaeta pallida, které způsobují syfilidu), bakteriolog August von Wassermann (autor účinné diagnostické metody – rozboru krve) a Paul Ehrlich (tvůrce účinného léku Neosalvarsanu) (3).

V období první světové války se opět značně rozšířila prostituce a proto vydalo vrchní velitelství armády nařízení č. 61.381 ze dne 3. 7. 1915, které mělo čelit šíření pohlavních chorob a vést k potlačení prostituce. Toto nařízení se vztahovalo jak na vojenské, tak na civilní osoby a mimo jiné v něm bylo ustanoveno:

- Každý příliv nevěstek ze zázemí se má zdržet přísnou pasovou kontrolou. Podezřelé ženy se mají ihned odstranit;
- Nevěstky, které vědí o svém pohlavním nakažení, se mají při nedovoleném výkonu své živnosti co nejpřísněji potrestat.
- Etapní staniční velitelstva jsou povinna v jednotlivých obvodech ve spolupráci s místní policií neustále kontrolovat všechny nevěstky a dávat je pravidelně vyšetřovat vojenskými nebo občanskými lékaři. Tyto kontroly se vztahují i na ženský personál hotelů pochybné pověsti, hostinců, výčepů apod. Nařizuje se také podnikat občasně razie s cílem vypátrat tajné prostitutky;
- Při každém onemocnění vojenské osoby pohlavní chorobou se musí neprodleně zjistit a lékařsky vyšetřit žena, která bylo označena jako zdroj nákazy;
- Ženy, u kterých byla zjištěna pohlavní choroba, musí být nuceně internovány na oddělení pro pohlavní nemoci nejbližší místně příslušné nemocnice a tam izolovány až do svého uzdravení;

Dne 25. 10. 1915 byl dokončen rozsáhlý prostituční regulativ, podle něhož měly zemské politické úřady provádět opatření návazná na opatření vojenských orgánů. Tento prostituční regulativ byl vydán výnosem ministerstva vnitra č. 17.406 ex 1915 ze dne 8.1.1916 a platil až do 11.7.1922, kdy byl Národním shromážděním v tehdejší Československu schválen zákon č. 241/1922 Sb. zák. a nařízení o potírání pohlavních nemocí, který platí dosud. Schválením tohoto zákona skončilo období reglementace a bylo vystřídáno obdobím abolicie.

Abolicionistické hnutí se začíná šířit od roku 1875, kdy byla založena organizace FAI (Federation Abolicioniste Internationale), která při posuzování prostituce klade zejména důraz na morální hledisko. V celosvětovém měřítku je rozšíření abolicionistického hnutí záležitostí až několika posledních desetiletí (3).

1.2.5. Aboliční koncepce prostituce a výzkum ve 20. letech 20. století

Od počátku našeho století začaly „bordely“ pomalu vycházet z módy. Příliš se na ně koncentrovala pozornost mravokárců, bylo neúnosně zjevné, kdo z občanů do nich chodí atp. Žily především ze zájmu obchodních cestujících, vojáků a studentstva. Těžiště prostituce se však pomalu přesouvalo na ulici. Definitivní zlom v dosavadní praxi znamenal zákon č. 241 z roku 1922, který v prvorepublikovém Národním shromáždění prosadila poslankyně Alice Masaryková **(16)**.

Zákon č. 241/1922 Sb. zák. a nařízení o potírání pohlavních nemocí ukončil období reglementace a zakotvil aboliční koncepci postihu doprovodných jevů prostituce, přičemž přestal stíhat prostituci samotnou. Byl vypracován určitý systém zdravotnických a policejních opatření doplněných nuceným lékařským vyšetřením a léčením **(3)**.

Tímto zákonem tedy nebylo již trestáno provozování prostituce, ale jen její některé případy, např.:

§ 20 – vyzývání ke smilstvu (1. kdo způsobem, který je s to, aby vzbudil pohoršení nebo urazil stud vybízí nebo se nabízí ke smilstvu, 2. kdo svádí ke smilstvu osobu nedosáhnuvší 16 let).

§ 21 – pohoršlivé provozování smilstva (kdo provozuje smilstvo způsobem pohoršlivým pro spoluobyvatele domu nebo sousedy).

Tento zákon též zrušil všechny veřejné domy (§ 14) a všechna policejní a správní opatření, která v rámci reglementace směřovala k dozoru nad prostitutkami (§ 13). Zároveň byly zřízeny ústavy pro nápravu prostitutek (§ 15) a byl zaveden určitý systém kontroly nad zpustlou mládeží **(11)**.

V celé republice bylo tedy v té době 1748 prostitutek (sečteme – li počty evidovaných prostitutek v nevěstincích a prostitutek provádějících živnost volně) jelikož tehdy obývalo republiku 13 595 816 osob, připadalo na každých 100 000 obyvatel 13 evidovaných prostitutek. Spolu s tajnými prostitutkami se však jejich skutečný počet odhadoval na 10 000.

Ve 20. letech také byla vyhotovena rozsáhlá policejní evidence prostitutek, která byla průběžně doplňována a jejíž modifikovaný systém se používal donedávna (8).

1.2.6. Vývoj postihů prostituce od 40. let 20. století do současnosti

V letech 1940 – 1945 byla evidence prostitutek bohužel nápomocna též německým okupačním úřadům k násilnému odstraňování tzv. „řemeslného zločinu“. Bezúhonné prostitutky byly zařazovány do pracovního procesu, ale ty které se dopouštěly i jiné trestné činnosti, byly umístěny do „ochranné vazby“ a postupně odesílány do sběrných a koncentračních táborů na tzv. „převýchovu“. Avšak v samotném Německu v době války vznikaly instituce, které neměly v civilizovaném světě obdoby. Jednalo se o tábory, tzv. „hřebčince“, kde byly dočasně umístovány vybrané ženy a dívky a k nim, resp. na ně, připouštění dobře živení a sexuálně deprivovaní vojáci. Účelem akce, která se samozřejmě týkala pouze žen splňujících rasové předpoklady, bylo plození dětí árijské rasy (nový „kanonenfutter“), které převzal do své péče stát (10).

Po roce 1945 byla prostituce postihována především podle dekretu prezidenta republiky č. 88/1945 Sb. o všeobecné pracovní povinnosti, takže tehdejší národní výbory mohly účinně stíhat osoby, které se vyhýbaly řádné práci (tedy mimo jiné i prostitutky).

Ustanovení § 72 a § 134 tr. zákona správního z roku 1950 opět netrestala samotnou prostituci, ale pouze způsob získávání prostředků k obživě. Novela tohoto zákona z roku 1956 zahrnovala § 188 který tvořil skutkovou podstatu tr. činu zaměřeného proti osobám společensky neúčinným se špatným poměrem k práci a příživujícím se práci jiných.

V roce 1961 byl přijat nový trestní zákon č. 140/1961 Sb. který s malými úpravami převzal ze starého tr. zákona § 188 a nově koncipované ustanovení § 203 – příživnictví se bez podstatných změn udrželo až do roku 1990. Prostituci také umožňovalo postihovat ustanovení § 10 zák. č. 150 z roku 1969 Sb. o přečinech, které bylo též namířeno proti příživnictví.

Po listopadové revoluci byl vydán zákon č. 175/1990 Sb., který s účinností od 1. 7. 1990 zrušil ust. § 203 tr. zákona č. 140/1969 Sb. a ustanovení § 10 zák. č. 150 z roku 1969 o přečinech **(16)**.

Podle dřívějších ustanovení § 203 tr. zákona a § 10 zákona o přečinech bylo pro příživnictví ročně stíháno 300 – 350 prostitutek, ale pozdější dekriminalizace tohoto jevu způsobila, že prostituci v podstatě nešlo postihovat (s výjimkou § 242 tr. zákona o pohlavním zneužívání, kdy je pohlavní styk prováděn s osobou mladší 15 let).

Avšak zákonem ČNR č. 67 z roku 1993 Sb. se mění a doplňují zákon ČNR č. 200/1990 Sb. o přestupcích, zákon ČNR č. 283/1991 Sb. o Policii ČR a zákon ČNR č. 533/1991 Sb. o obecní policii a jsou nově zaváděny některé skutkové podstaty přestupků. Proto je za určitých podmínek možné prostituci a kuplířství postihovat a to pokutou až do výše 15 000,- Kč **(16)**.

1.2.7. Vývoj situace v oblasti prostituce v ČR po roce 1990

Prostituce je v České republice realitou, která během posledních deseti let nabyla v některých oblastech státu ostudných rozměrů. Sexuální služby i poptávka po nich, jsou inzerovány v celostátních médiích i na reklamních billboardech. Na našem trhu je možno zakoupit více jak 50 periodik s tematikou erotika a sex. Například v inzertních novinách pro Českou republiku Anonce třikrát týdně uveřejňuje v průměru 420 inzerátů v rubrice „nezávazný sex amatérů“, v rubrice „zaměstnání v erotické oblasti“ se nabízí 100 inzerátů a v rubrice „profesionální sex za úplatu“ se nabízí 170 inzerátů. Kromě Anonce existují další tiskoviny, které inzerují převážně erotické seznámení a nabídku erotických služeb. Tyto služby nabízejí např. časopisy Inzert Spoj – Kontakt, Sex Kontakt, Magazín (měsíčně 350 inzerátů, každý s fotografií), čtrnáctideník Nezávislé iniciativy NEI Report, ale i magazín Práva. Alarmující je, že s většinou těchto tiskovin se lze setkat na pultech obchodů s denním tiskem a často i s dalším zbožím denní spotřeby, včetně nápojů a potravin.

Samotné stránky vznikají i na internetu. V českých vyhledávacích centrálách (Google, Seznam, Atlas atd.) lze po zadání hesla erotická seznamka nalézt kvanta

odkazů na služby jako je: erotický eskort servis, erotický klub. Pod těmito základními odkazy je další katalogové oddělení, které obsahuje stovky inzerátů. Individuální inzeráty nabízejí sexuální služby za úplatu poskytované jednotlivci i skupinou osob ve vlastních bytech, bytech zákazníka (eskort) i v erotických podnicích. Další kategorie inzerátů jsou nabídky zaměstnání v erotických službách včetně formulářů přihlášek. Na internetu je vedle nabídky sexuálních služeb zobrazován i erotický a pornografický materiál různého zaměření. Na tyto nabídky může reagovat každý. Má – li peníze, fantazii, potřebu a chuť něco si užít, může si koupit jakýkoliv sex v jakémkoli prostředí.

Před rokem 1990 existovala prostituce v České republice v latentní podobě, jako součást stínové ekonomiky. Situace se velice rychle změnila po listopadu 1990, kdy jedním z negativních jevů provázejících změnu společensko politických poměrů, byl rovněž enormní nárůst „všech“ druhů prostituce, zejména se však jednalo o prostituci „pouliční“ a prostituci nabízenou ve „veřejných domech“. Tato situace byla rovněž zapříčiněna otevřením hranic a nárůstem cizineckého ruchu (2).

Zejména se jednalo o příhraniční okresy, kde se začaly zřizovat „veřejné domy“ a jejich neřízená reklama vítala příjíždějící cizince rovnou na hraničních přechodech. Tyto podniky se snaží oslovit klienty i různými méně nápadnými způsoby – předměty běžného použití, jako jsou například vizitky. Několik takových vizitek je k náhledu v příloze.

Nebylo výjimkou a v současné době tato situace přetrvává, že uvedené podniky byly a jsou zřizovány v blízkosti škol, církevních objektů, či na frekventovaných ulicích ve středu měst a pod. Dá se říci, že stejný či ještě větší problém nastal u prostituce pouliční, která se začala nabízet na místech veřejnosti přístupných, a tato situace rovněž přetrvává v podstatě do současnosti. Jedinou formou její regulace byla represe, která vycházela z trestního zákona č. 140/1961 Sb. § 203 příživnictví, na jehož základě byly postihovány prostitutky, které neměly žádný pracovní poměr. Na trestní zákon a jeho ustanovení o příživnictví analogicky navazoval zákon č. 150/1969 Sb. o přečinech, konkrétně ustanovení § 10, podle kterého byla prostituce postihována jako nekalý způsob obživy.

V roce 1990 byl při novele zákona č. 140/1961 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., § 203 tr. zákona o příživnictví vypuštěn zákon č. 150/1991 Sb., o přečinech, zrušen. Tyto

právní akty se vedle otevřených hranic, boomu cizineckého ruchu a stratifikace obyvatel České republiky dávají do souvislosti s enormním rozšířením veřejně i skrytě provozované prostituce v České republice. Jedinými právními normami, které v současnosti prostituci reflektují, jsou zákon č. 241/1922 Sb., o potírání pohlavních nemocí a zákon ČNB č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož může být postiženo jednání, které v rozporu s vydanou obecně závaznou vyhláškou, jako přešůpek podle zákona č. 200/1990 Sb., o přešůpcích ve znění pozdějších předpisů (16).

Na tuto situaci nebyla v podstatě policie připravena a v samotném zárodku ji nebyla schopna zvládnout. Objasňovat a dokazovat trestnou činnost spojenou s provozováním prostituce, (kuplířství - § 204 trestního zákona, obchodování s lidmi – 232a trestního zákona, tak trestnou činnost provázející prostituci (vražda - § 219 tr. zákona, loupež - § 234 tr. zákona, nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů - § 187 tr. zákona a s tím související § 187a tr. z. – kdo bez povolení přechovává omamnou psychotropní látku..., šíření toxikománie - § 188 tr. z. a další trestná činnost jak násilného, tak majetkového charakteru) bylo velice obtížné, chyběla potřebná legislativa a zejména žádný z článku řetězce: kuplíř – prostitutka – zákazník neměl zájem v trestním řízení svědčit (tato situace do značné míry přetrvává do současné doby). S postupem času a poptávkou zákazníka se situace částečně mění a dochází k získávání a následnému dovozu dívek – prostitutek do České republiky (zejména v nově vznikajících veřejných domech, ale výjimkou není ani prostituce pouliční – převážně se jednalo o dívky z bývalého bloku SSSR a Slovenska) – nastupuje další trestná činnost v souvislosti s prostitucí a to „obchod s lidmi“ (15).

Ve snaze o vymezení pojmu prostituce lze vycházet z definice vyplývající z rozhodnutí Krajského soudu v ČB (4 To 518/1994 – Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 22/1995) v němž se uvádí: „... prostitucí se rozumí pohlavní styk s jinými osobami za úplatu. Pojem pohlavní styk znamená jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí tedy jít jen o soulož, tedy o přímý styk pohlavních orgánů, ale může jít též o dotyky na jakékoli části těla, onanii nebo vzájemnou onanii. Pojmy pohlavní styk a soulož nelze tedy považovat za synonyma...“

Prostituce, provozovaná v tak rozsáhlém měřítku, znamená i nekontrolovaný transfer vysokých finančních částek, zejména zahraniční měny. Nezdaněné příjmy představují vysoké finanční ztráty pro obce i stát. Tento stav je veřejností považován za kritický. Stále intenzivněji se ozývají požadavky po vytvoření zákonných podmínek, které stanoví pravidla provozování prostituce a za nedodržování těchto pravidel vymahatelné sankce (12).

Nelze opomenout vysvětlení, proč do současné doby nebyl v našich podmínkách přijat zákon regulující prostituci i když bylo podniknuto několik pokusů k přijetí tohoto zákona, po kterém volá jak široká veřejnost, tak v mnoha případech i osoby podílející se na samotné prostituci, či osoby organizující tuto činnost. Zde je stále vycházeno z „Úmluvy o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostituce druhých“ z 25. července 1951“, ke které se Československo připojilo dne 14. března 1958 a v níž se mimo jiné uvádí:

„Strany této konference jsou povinny potrestat rovněž každého, kdo:

1. provozuje nebo spravuje nebo úmyslně financuje nebo se účastní na financování nevěstince
2. vědomě pronajímá nebo najímá budovu nebo jiné místo nebo jejich část za účelem prostituce druhých osob.“

Do současné doby nebyla shora uvedená úmluva Českou republikou vypovězena a vzhledem k této skutečnosti nelze přijmout nový zákon o prostituci v ČR, i když je již v paragrafovém znění připraven – hlavním záměrem zákona je dát prostituci právní rámec a zároveň poskytnout příslušným orgánům právní nástroje k potírání nucené nebo nelegální prostituce, včetně obchodu s lidmi. Příslušný zákon proto obsahuje především definici prostituce a stanoví podmínky, za kterých bude možno tuto činnost vykonávat. Návrh zákona počítá také s tím, že Policie ČR bude v rámci kontroly oprávněna vstupovat do všech prostor nočních podniků (dnes je toto oprávnění omezené).

V souvislosti s rozšířením prostituce vznikají v některých lokalitách problémy, které negativně ovlivňují každodenní život jejich obyvatel. Zejména veřejné nabízení sexuálních služeb pobuřuje veřejnost, obtěžuje občany a má nepříznivý vliv na výchovu dětí a mládeže. Stále důrazněji jsou vyjadřovány obavy z nekontrolovaného šíření sexuálně přenosných onemocnění, včetně HIV/AIDS a z trestné činnosti, která se na prostituci váže, včetně drog a nelegálního ozbrojování. Tyto obavy prezentují odborníci i představitelé veřejné správy. Prostituce přináší i řadu problémů ryze sociálního charakteru. Vyskytují se případy tzv. prostituce z chudoby. V případě obtížně zaměstnaných nekvalifikovaných žen a dívek se stává nejnepříjemněji dostupnou možností výdělků. (Nezaměstnané ženy z chudších částí republiky dojíždějí za výkonem povolání do lukrativnějších částí země). V extrémních případech se stává akceptovaným a dokonce vynucovaným způsobem obživy, na němž parazitují celé rodiny (16).

Tabulky s přehledem o nemoci syfilidou, kapavkou a onemocněním AIDS/HIV jsou k nahlédnutí v příloze – tabulky 4 a 5 na straně 72, 73.

Je zřejmé, že pouhá tradiční represe problém prostituce nevyřeší (§ 204 tr. zákona např. praví, že „kdo jiného zjedná, přiměje nebo svede k provozování prostituce nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let“ – a přece dnes máme stovky a tisíce kuplířek, pasáků, nelegálních veřejných domů a prakticky žádná soudní řízení podle § 204. Prostituce je komplikovaný, společensky široce zakotvený problém. Přitom se ho zastupitelské sbory jaksi „bojí nebo štítí“. Normotvůrci k prostituci – krajně neradi – přistupují jako k problému mravnostnímu (buzení veřejného pohoršení při nabízení a provozu prostituce) či daňovému (mrzí je gigantický nezdaněný, převážně devizový, obrat tohoto podnikání). Prozatímní rozpravy či pokusy o tvorbu normy, prostituci regulující, skončily nezdarem. Zákonná regulace prostituce totiž vlastně znamená její legalizaci de facto. Jinak lze ovšem prostituci postihovat pouze nepřímo, natož pak zdaňovat. Uznání, že v naší společnosti něco takového reálně existuje a bude existovat i nadále, je však pro většinu moralizujících poslanců i právních profesionálů neakceptovatelné.

Zavírají proto raději oči před realitou (jen Praha má dnes podle odhadů přes 30 000 prostitutek) a problém odročují **(13)**.

V zásadě lze tedy shrnout, že prostituce v České republice není povolena, ale ani výslovně zakázána – není trestným činem, jen v některých případech přestupkem.

1.3. Formy prostituce

Orientačně lze vymezit sedm základních forem prostituce a to podle toho, kým a v jakém prostředí jsou sexuální služby poskytovány:

Okrajovou skupinou jsou prostitutky s vlastní, početně omezenou klientelou, jedná se o ženy „na úrovni“, schopné své klienty v případě potřeby i reprezentovat. Jejich věk se pohybuje mezi 20 – 30 lety i více. Jejich příjmy jsou vysoké a prostředí v němž pohybují je luxusní.

Další kategorií prostitutek jsou „hotelové prostitutky“. Jejich věk se pohybuje kolem 20 let a výše. Podle úrovně podniků, v nichž pracují, ovládají alespoň jeden cizí jazyk a mají dobré vystupování. Je mezi nimi i řada vysokoškolaček. Služby poskytují po telefonické dohodě buď na hotelových pokojích nebo v bytě. Často poskytují služby cizincům na delší pobyt. Ve většině případů mají úzkou vazbu na hotelový personál a také na jejich činnosti bývají komerčně zainteresováni taxikáři. Své služby inzerují i v zahraničním tisku. K této skupině lze přiřadit i různé dívky z podniků a diskoték, které si prostitucí příležitostně přivydělávají (1).

V posledních letech se rozšířil počet žen, které provozují prostituci ve vlastních bytech, často za spoluúčasti svých manželů či druhů. Škála poskytovaných služeb je široká (od běžných až po perverzní praktiky), stejně jako klientela (od sousedů a stálých zákazníků, přes klientelu získanou prostřednictvím inzerátů či telefonu pro klienty z inzerce internetu). Přehled o bytové prostituci neexistuje, lze ale předpokládat, že v souvislosti s ní existuje celá řada kriminálních, zdravotních i sociálních rizik, včetně ohrožování mravní výchovy mládeže (8).

(Pro informaci lze uvést, že ve Spolkové republice Německo, např. Hannoveru, se prostituce provozuje ve 300 bytech a v Hamburku v 600 bytech, v těchto 600 bytech pracuje 2500 žen, převážně cizinek, polovinu těchto bytů vlastní 4 kuplíři. Zahraniční odborníci uvádějí, že organizování bytové prostituce je zřejmě spjata s organizovanou kriminalitou).

V posledních letech se rozšiřoval i počet prostituujících se osob působících v různých erotických podnicích, masážních salonech a „sex barech“. Zaměstnankyně těchto zařízení jsou kromě občanek České republiky i cizinky, nelegálně se zdržující na

území České republiky, případně na falešné „voucher“ pozvání. Touto cestou dochází k institucionalizaci „veřejných domů“. Počet prostituujících se osob působících v erotických podnicích se odhaduje asi na šest tisíc (např. v Hannoveru existuje 50 a v Amsterdamu 420 podniků) **(16)**.

Vůbec nejproblémovější je nejnižší sociální vrstva, tzv. „pouličních a silničních prostituujících se osob“ a osob pracujících v barech a restauracích nižších cenových skupin. Jedná se o mladistvé (případně mladší 15 let) a mladé ženy, většinou nevzdělané, mentálně zaostalé a sociálně nevyspělé, osoby pohřešované, celostátně hledané, na útěku z výchovných ústavů či od rodin, kriminálně závadové a nezákonně se zdržujících na území České republiky. Pouliční a silniční prostituci provozují z občanek České republiky nejčastěji Romky, z jiných zemí se převážně jedná o Slovenky, Ukrajinky, Rusky, Bulharky a Rumunky. Zejména silniční prostitutky bývají více než ostatní skupiny prostitutek zdrojem i objektem mnoha rizik. Protože se pohybují v antisociální subkultuře, podílejí se ve zvýšené míře na páčání majetkové a násilné trestné činnosti. Častěji než ostatní kategorie prostituujících se osob se stávají oběťmi mravnostní a násilné kriminality, včetně obchodování se ženami. Téměř vždy jsou v područí kuplířů, přitom jejich možnosti vymanit se z něj jsou mimořádně obtížné. Mnoho prostituujících se osob je závislých na drogách – některé se domnívají, že si pomocí drog zvýší výkonnost, u jiných vypěstují závislost na drogách záměrně jejich kuplíři **(16)**.

Nejrizikovější skupinou prostitutek jsou mladistvé dívky, které jsou častěji než ostatní ochotny poskytovat anonymní, rychlý, nejlacinější a nejrizikovější sex. Potencionálně jsou nejohrožovanější skupinou z hlediska šíření pohlavních nemocí, násilné i mravnostní trestné činnosti ze strany kuplířů i zákazníků i jako oběti obchodování se ženami **(3)**.

Počet silničních a pouličních prostituujících se osob je odhadován na 4 - 5 tisíc, v letních měsících se jejich počet přibližně zdvojnásobí.

Stejně členění lze aplikovat i u prostituujících se mužů. Z nich je třeba zmínit na prvním místě stále se zvětšující skupinu homosexuálních prostitutů. Jedná se převážně o chlapce nebo mladé muže, z nichž mnozí, aniž by byli homosexuálně orientováni, provozují homosexuální prostituci čistě z „komerčních“ důvodů. Většina pochází ze

sociálně slabého prostředí, z nefunkčních rodin, z náhradní rodinné péče, někteří jsou na útěku z výchovných zařízení, nebo byli po dovršení zletilosti propuštěni z ústavní péče či z vazby. Počet prostitutů roste a rapidně klesá jejich věk. Věkový průměr je 17 let, profesní kariéra končí kolem 20. roku věku, velmi výjimečně se prostituují muži starší 30 let (nejmladšímu zadrženému prostitutovi bylo 10 let). Mnozí z nich odjíždějí do zahraničí – Hamburku, Milána, Říma, Strasburku, Paříže, Amsterdamu, kde pracují ve veřejných domech. Homosexuální prostituti jsou v drtivé většině závislí na alkoholu, drogách (pervitinu) a hracích automatech, nezdávka se podílejí nebo sami páchají trestnou činností na svých klientech (krádeže, loupeže) i na sobě navzájem. Uplatňují se i jako herci v pornografických filmech s homosexuální tematikou, ze statistiky Národní laboratoře pro AIDS vyplývá, že homosexuální prostituti jsou vůbec nejrizikovější skupinou z hlediska onemocnění a přenosu HIV/AIDS. V posledních letech stále provozují silniční a pouliční prostituci. Homosexuální prostituce je provozována zejména ve veřejných prostorech (nádražích) a v některých gay klubech, koncentruje se zejména do velkých měst, především pak v Praze. Má mimořádně perverzní a cynickou praxi. Homosexuální prostituce zpravidla není organizována kuplíři (podloženo osobními rozhovory se streetworkery, kteří mezi nimi pracují) (8).

Za zvláštní ojedinělou formu prostituce je možno považovat transsexuální prostituci. Zvlášť znepokojivá je dětská prostituce. Tato činnost je dobře zakrývána, protože zákazníci i kuplíři vědí, že se dopouštějí trestné činnosti. Ceny za dětskou prostituci jsou vysoké. Děti provozují prostituci zásadně ze dvou hlavních příčin – z vlastní iniciativy (finanční zisk, dobrodružství, útěk z domova nebo z výchovných zařízení – především chlapci), nebo hlavně dívky – prostřednictvím kuplířů (rodičů, příbuzných) na základě „poptávky“ převážně pedofilně orientovaných sex – turistů. Dětská prostituce se vyskytuje v místech s nejvyšším výskytem prostituce dospělých. Prostituce dětí je vysoce organizovaná. Policie České republiky objasnila i několik případů dětské pornografie. Případy komerčního zneužívání dětí jsou ojedinělé (2).

Celkový počet osob, které se v České republice živí prostitucí je odhadován na 15 – 25 tisíc (6).

Podle Českého statistického úřadu v roce 2000 se prostitutí v Česku živilo 6300 žen. Každá z nich si za den v průměru vydělala dva a půl tisíce korun. Za rok je to pět miliard 749 miliónů korun **(15)**.

1.3.1. Pouliční a silniční prostituce

Pouliční a silniční prostituce je Policií České republiky podchycena ve 36 okresech České republiky (z celkového počtu 86 okresů). Nejzatíženějšími lokalitami jsou příhraniční okresy s Německem (Děčín, Ústí nad Labem, Most, Teplice, Chomutov, Karlovy Vary, Sokolov, Cheb, Tachov, Domažlice, Klatovy, Prachatice), s Rakouskem (Český Krumlov, České Budějovice, Jindřichův Hradec, Znojmo, Břeclav, Hodonín) a na jednotlivých místech i s Polskem (Karviná, Náchod).

Rovněž u pouliční prostituce došlo k největšímu rozmachu po listopadu roku 1989, opět v příhraničních okresech s Rakouskem (na okrese Český Krumlov se jedná o silnici E – 55 v oblasti Kaplice až Dolní Dvořiště, dále na okrese Jindřichův Hradec – v oblasti Českých Velenic) a s Německem (na okrese Prachatice – zejména na silnici mezi Vimperkem a Strážným). Jedná se zejména o příjezdové komunikace k hraničním přechodům a dále pak na příjezdových komunikacích do Českých Budějovic.

Otázka poptávky a nabídky platí stejně jako u prostituce v nočních klubech, rovněž tak klientela zůstává stejná, v mnoha případech je pouliční prostituce upřednostňována před prostitutí v klubech a to pro svoji neporovnatelnou cenu a anonymitu. Je zde však daleko větší riziko nakažení pohlavní nemocí – opět zejména rakouská strana, ale i německá, tuto skutečnost podceňují. I zde se na prostituci nabaluje další trestná činnost – loupežná přepadení klientů, drogy apod.

Zajímavá je skutečnost, že se v regionu Jihočeského kraje téměř nevyskytuje trestná činnost tzv. prostitutek „uspávaček“ **(8)**.

Od roku 2003 je průběžně zaznamenáván mírný nárůst vývozu českých prostitutek do zahraničí, zejména do Rakouska, zde provozují prostituci bez povolení rakouských úřadů. Ze strany Správy jihočeského kraje České Budějovice je snaha společně s rakouskou policií tento problém řešit. Rakouskou stranu ale v podstatě

nezajímá prvotní informace o vývozu, ale chtějí již znát konkrétní místa provozování nelegální prostituce – odmítá si přiznat tuto formu trestné činnosti a podílet se na jejím objasňování od jejího samotného počátku. Bez úzké spolupráce s rakouskou policií nelze tento druh prostituce úspěšně podchycovat a následně realizovat.

V této oblasti prostituce je velice dobrá spolupráce s pracovníky jednotlivých přechodů v rámci regionu Jihočeského kraje, kde jsou tyto dívky a jejich vývozci průběžně podchycováni a následně evidováni v databázi „Očista – MRAVNOST“.

1.4. Obchod s lidmi

Obchodování s lidmi, které také můžeme nazvat novodobým otroctvím, je celosvětově rozšířený fenomén. Přesně statisticky vyjádřit rozsah této trestné činnosti není snadné a proto se odhady počtu obětí značně liší. Uvádí se, že ročně je celosvětově obchodováno 700 tisíc až 2 miliony osob, přičemž 300 až 500 tisíc osob je každoročně obchodováno v rámci Evropy **(14)**.

Jedná se o jednu z nejvýnosnějších forem mezinárodního organizovaného zločinu, která přináší organizátorům zisky srovnatelné se zisky z nelegálního obchodu s drogami a nebo zbraněmi. V České republice je zřejmě nejrozšířenější formou obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování, jinou formou vykořisťování však může být i nucená práce, nucené sňatky, nucené žebrání apod.

Z odhadu policie (vycházeno z pravidelných kontrol těchto podniků) lze konstatovat, že 40 – 45 % dívek poskytujících sexuální služby je ze zahraničí, převážně se jedná o dívky z východní Evropy, (zejména Ukrajina, Bělorusko, Moldavsko, Rusko, Litva, Rumunsko a Slovensko, popřípadě jsou tyto ženy přes Českou republiku transportovány dále do západní Evropy. Obecně lze konstatovat, že ze strany těchto žen je velice nízká ochota ke spolupráci s Policií ČR. V první řadě zde hraje značnou roli nedůvěra k policii, kterou si přinášejí ze země svého původu, nedůvěra k prostředí a strach o své příbuzné a známé v zemi původu. Jsou případy, kdy se ženy osobně „náborují“ v jejich bydlištích a tudíž je přehled o jejich rodinném zázemí. Na území republiky se následně zdržují buď v rámci víza k pobytu do 90 – ti dnů (tzv. turistické vízum), dlouhodobého víza (většinou vydaného na základě fiktivních údajů a náležitostí, nejčastěji se jedná o pozvání) či ilegálně (v poslední době ojedinělé případy) **(16)**.

Do zahraničí, převážně do států EU jsou vyváženy ale i ženy české národnosti a to pod různou záminkou jako jsou tanečnice, barmanky, modelky apod. a na místě jsou donuceny k provozování prostituce a to jak fyzickým, tak psychickým nátlakem. Tato skupina žen je nejvíce ochotna spolupracovat s policejními orgány a poskytnout potřebné informace k odhalení pachatelů.

Způsoby najímání žen do zahraničí lze rozdělit na neformální a formální – neformální přes přátele, společně známé, formálně – prostřednictvím agentury, nebo formou inzerce. Pozornost „náborářů“ se však často orientuje na ženy, které již v minulosti sexuální služby již nabízely či nabízejí – vyhýbají se možným problémům. Obchodování s lidmi není pouze mezinárodní, ale probíhá i v rámci ČR a spočívá v „rotaci“ dívek mezi jednotlivými nočními podniky. K této skutečnosti dochází na základě vývoje poptávky, popř. vyhnutí se problémům kvůli zvýšenému zájmu policie o danou osobu či podnik.

Součástí provozování prostituce v nočních klubech je rovněž tzv. „Eskort – servis“, kdy jsou prostitutky na zavolání dodávány dle přání zákazníka na dohodnuté místo, jedná se jak o provádění striptýzu, tak i o prostituci. V poslední době jsou „Eskort – servisy“ zřizovány i mimo noční podniky.

Obecně lze nabídnout obětem obchodování s lidmi (občanům ČR i cizinkám) v případě spolupráce – zejména okamžité vysvobození z prostředí, azylové ubytování a finanční podporu, právní a psychosociální poradenství, zdravotní péči, popř. zařazení do programu ochrany svědka, cizincům lze nabídnout případnou legalizaci pobytu v ČR, tlumočení, pomoc při dobrovolném návratu do země původu, popř. vízum za účelem strpení pobytu (17).

1.4.1. Identifikace oběti obchodu s lidmi

Existuje řada skutečností, typů jednání nebo chování, které mohou naznačovat, že se jedná o oběť obchodování s lidmi:

- oběť pracuje nebo je někde držena proti své vůli
- nezvykle nízké ceny za poskytované služby v porovnání s tržní cenou
- oběť nemá kontrolu nad svým vlastním výdělkem, platí vysoký podíl ze svých příjmů svému vykořisťovateli, denně musí vydělat alespoň určitou minimální částku
- oběti byly odebrány dokumenty
- oběť je fyzicky trestána, je jí vyhrožováno, když odmítne pracovat

- oběť se bojí mluvit o své situaci, je – li přítomen její zaměstnavatel
- odpírání stravy nebo nápojů, lékařské péče nebo léků, antikoncepce nebo kondomů
- vynucené těhotenství nebo jeho přerušování, vynucené vzdání se péče o dítě
- donucení k ponižujícímu nebo kompromitujícímu jednání, které je fotografováno nebo filmováno a které lze později využít jako kompromitující materiál
- nucení k užívání drog nebo naopak jejich odpírání, pokud je již oběť na droze závislá
- vynucené lhaní klientům ve veřejném domě o tom, že jsou zde dobrovolně, spokojené s výdělkem
- osoba nezná podrobnosti kontraktu, který podepsala, nebo mu nerozumí, kontrakt byl v cizím jazyce, podmínky kontraktu odporují běžné praxi.

1.4.2. Program podpory a ochrany obětí obchodování s lidmi

- policie či nevládní organizace identifikuje oběť obchodování s lidmi a podává návrh na zařazení do programu národnímu koordinátorovi prostřednictvím odboru prevence kriminality
- splňuje – li oběť podmínky, je zařazena do programu a počne jí běžet 30ti denní lhůta na rozmyšlenou (tzv. krizová intervence), zda bude spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení
- po uplynutí 30ti denní lhůty je „nespolupracující oběti“ nabídnut program dobrovolného návratu do země původu, „spolupracující“ oběti je uděleno vízum za účelem strpění pobytu podle cizineckého zákona
- poruší – li oběť podmínky programu, je z něj vyřazena
- oběť je zařazena do programu až do skončení trestního řízení
- po skončení trestního řízení je oběti nabídnut dobrovolný a bezpečný návrat do země původu

- v případech zvláštního zřetele hodných (hrozí – li např. oběti v zemi původu značné nebezpečí) a na žádost oběti takové osobě udělit trvalý pobyt z humanitárních důvodů

Odhaduje se, že až 90% prostitutek – cizinek je k prostituci nějakým způsobem donucováno. Důležitým indikátorem mohou být inzeráty v tisku, které nabízejí masážní nebo eskortní služby žen různých národností. Velmi užitečným informačním zdrojem jsou také nevládní organizace, které se specializují na zdravotní osvětu mezi prostitutkami (17).

Pro zajímavost uvádím počty Policí ČR zjištěných trestných činů obchodování se ženami podle § 246 tr. z. (pouze do roku 2004, kdy byl tento paragraf novelizován na § 232a)

Tabulka 1: Policí ČR zjištěné trestné činy obchodu se ženami

Rok	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Zjištěno trest. činů	34	23	13	27	15	10	13
Objasněno trest. činů	34	22	13	25	10	9	12
Počty vyšetřovaných a stíh. osob	49	28	21	26	12	19	30

Zdroj: Ministerstvo vnitra

1.5. Legislativní opatření

Trestní zákon na samotné provozování prostituce nepamatuje – není trestné. Trestné je již jednání definované v § 204 tr. z. – kuplířství, kde je uvedeno: „Kdo jiného zjedná, přiměje nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán...“

Nejvýznamnější změnou provedenou v trestním zákonu týkající se prostituce bylo přijetí nové právní úpravy trestného činu obchodování s lidmi s účinností od 22. října 2004, kdy bylo do tr. z. zařazeno nové ustanovení a to § 232a OBCHODOVÁNÍ S LIDMI, které nahradilo novelou zrušený § 246 – Obchodování se ženami (podstatou novelizovaného § 246 bylo: „Kdo do ciziny zláká, najme nebo dopraví ženu v úmyslu, aby jí tam bylo užito k pohlavnímu styku s jiným, bude potrestán...“). Zde se již jednalo o nevyhovující skutkovou podstatu pro trestní řízení a zároveň si tuto změnu vyžádaly nové formy páčání trestné činnosti (15).

Novela podstatně rozšířila původní úpravu zrušeného § 246. Bylo tak učiněno v souladu s Úmluvou OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu. Význam této nové úpravy lze spatřovat oproti úpravě provedené v § 246, podle které bylo trestné jen obchodování s lidmi za účelem pohlavního styku, jde ustanovení § 232a mnohem dále, a prohlašuje za trestné – v případě splnění všech podmínek stanovených v zákoně – obchodování s lidmi za účelem pohlavního styku, jiných forem sexuálního vykořisťování, otroctví, nevolnictví, nucení práce a jiných forem vykořisťování.

1.5.1. Zákon č. 537/2004 Sb. „Obchodování s lidmi“

Obchod s lidmi upravuje trestní zákon §232a takto:

1) Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, dopraví, ukryje, zadržuje nebo vydá osobu mladší osmnácti let aby jí bylo užito

a) k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního obtěžování nebo zneužívání

b) k otroctví nebo nevolnictví, nebo

c) nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování
bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až deset let

2) stejně bude potrestán, kdo jiného za použití násilí, pohrůžky násilí nebo lstí anebo zneužitím jeho omylu, tísně nebo závislosti, přiměje, zjedná, najme, zláká, dopraví, ukryje, zadržuje nebo vydá, aby ho bylo užito

a) k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního obtěžování nebo zneužívání

b) k otroctví nebo nevolnictví, nebo

c) nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování

3) odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán

a) spáchá – li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny

b) vydá – li takovým činem jiného v nebezpečí těžké újmy na zdraví nebo smrti

c) spáchá – li takový čin v úmyslu získat značný prospěch, nebo

d) spáchá – li takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci

4) odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán

a) způsobí – li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 těžkou újmu na zdraví, smrt nebo jiný zvlášť závažný následek

b) spáchá – li takový čin v úmyslu získat prospěch velkého rozsahu, nebo

c) spáchá – li takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech

Vzhledem ke skutečnosti, že problém prostituce – zejména pak prostituce pouliční není řešen komplexně, snaží se tuto situaci řešit jednotlivá města a obce samostatně a snaží se vydávat obecně závazné vyhlášky, jejichž smyslem je omezit veřejné nabízení a poskytování služeb směřujících bezprostředně k uspokojování sexuálních služeb v území obvodu města či obce – toto řešení je nekoncepční a v podstatě problém neřeší (otázka vymahatelnosti případných sankcí a pod.) **(15)**.

Obce v oblasti prostituce mají možnost ovlivňovat provozování prostituce v katastru obcí v přenesené působnosti a v oblasti samostatné působnosti mohou vydávat vyhlášky apod., regulovat místa provozování prostituce, resp. nabízení sexuálních služeb **(14)**.

1.6. Zahraniční přístupy k řešení problémů souvisejících s prostitucí

Evropské státy se při řešení problémů souvisejících s prostitucí odklánějí od aboličního přístupu k přístupu reglementačnímu. Důvodem je dlouhodobé totální selhání aboličního přístupu, který ve svém důsledku vede k pokrytectví, neschopnosti zmapovat situaci v oblasti prostituce, trestné činnosti a dalších sociálně patologických jevů, které s ní souvisejí.

Zahraniční přístupy k řešení problémů souvisejících s prostitucí se dají rozdělit na tři okruhy – reglementaci, abolici a represí.

Reglementace – prostituci trpí, respektive legalizuje, současně ji ale podřizuje státnímu dozoru a kontrole, včetně navazujících sociálních, zdravotních a preventivních opatření. Vytváří průhledné prostředí, které není ve sféře zájmu organizovaného zločinu.

Abolice – neřeší problém prostituce jako takové, zaměřuje se na postih jevů, které ji provázejí. Trestá nucení k prostituci a kořistění, transport do zahraničí za účelem prostituce. Osoby provozující prostituci stigmatizuje, zakrývá skutečné problémy. Tento přístup je realitou v České republice.

Represe - prostituci jako takovou zakazuje a trestá. Trestá osoby provozující prostituci i zákazníky. Z historické zkušenosti víme, že tento systém prostituci nevymýtí, ale skryje do ilegality.

Mezi evropské státy, které se rozhodly oblast prostituce regulovat, patří například Rakousko, Holandsko, Francie, Německo, Řecko, Itálie, Norsko, Švédsko, Švýcarsko, Turecko a od roku 1992 i Maďarsko. Aboliční přístup je zachován například v Polsku, Rusku, Litvě a Estonsku. Kriminalizace prostituce je v Rumunsku a Bulharsku. Ve většině případů se jedná o regulativy zaměřené na kriminální věk prostituujících se osob, zákaz či vymezení zón pro pouliční prostituci, stanovení podmínek provozování veřejných domů, registraci prostituujících se osob, pravidelné lékařské kontroly, povinnost placení sociálního a zdravotního pojištění a odvod daní z příjmu.

Pro ilustraci lze uvést způsob vypořádání se s problémem prostituce v evropských zemích, které přistoupily k Úmluvě a jsou členy Evropské unie.

1.6.1. Itálie

Má již od roku 1958 zákon s názvem „Zrušení právní úpravy prostituce a boj proti využívání prostituce jiných osob“. Na základě tohoto zákona je zakázáno provozování veřejných domů, žádné státní orgány nesmějí registrovat osoby provozující prostituci, ani jim ukládat povinnost pravidelné docházky do zařízení (například zdravotnických). Trestní zákon dále trestá: navádění k prostituci a její umožňování, navádění k prostituci ženských potomků, manželek a sester a další omezení, obchodování se ženami a podobně **(19)**.

1.6.2. Francie

Prostituci toleruje, ani ji nezakazuje ani netrestá, ale trestá jevy, které ji doprovázejí. Tento fakt dokumentuje skutečnost, že osoba provozující prostituci není trestaná za její provozování, ale postihuje se proces lákání – získání klienta. Podle našeho výkladu je tedy francouzská legislativa represivní, protože bez lákání není možno prostituci provozovat. Trestní řád obsahuje trestný čin kuplířství, který se vztahuje i na osobu, která vědomě bydlí s osobou provozující prostituci, osobu, která prodává budovu, o které ví, že bude v budoucnosti použita k prostituci, manžela přijímajícího prostředky získané z prostituce od své manželky.

Legislativní opatření Itálie i Francie však neodrážejí každodenní realitu. Prostituce je spíše tolerována než represivně stíhána. Státy se snaží o zamezení přílivu cizinek provozujících prostituci a velmi důsledně využívají svou legislativu v oblasti obchodování se ženami, ale trestají jen nejkřiklavější případy domácí prostituce.

Jako příklad reglementace lze uvést rakouský a holandský přístup k řešení problémů souvisejících s prostitucí **(19)**.

1.6.3. Holandsko

Má nejaktuálnější zákonnou úpravu v oblasti prostituce, která byla přijata počátkem roku 1999. Zákon vešel v platnost v pololetí roku 2000. Prostituce byla uznána jako legální výdělečná činnost, která však nebude upravena jako živnost. Vláda i státní orgány pochopily, že prostituce je existující skutečností a zaujala vůči ní realističtější postoj. Nový zákon legalizuje prostituci, ruší zákaz zřizování nevěstinců, jejich provozu dává jasná pravidla a zároveň zpřísňuje postih nedovolené prostituce. Tento zákon umožnil kontrolu prostituce, její oddělení od doprovodné trestné činnosti – drogové delikty, obchod se zbraněmi a podobně, obcím poskytl nástroj k provádění licenční politiky v oblasti nabídky sexuálních služeb **(18)**.

1.6.4. Rakousko

Aplikuje již několik let podobný zákon, jaký nedávno přijalo Holandsko. Národní přístup k prostituci je určen spolkovými zákony Rakouska a jednotlivé země si svou situaci mohou upravit libovolně v souladu s ústavou. Například Dolní Rakousko přijalo svůj zákon regulace prostituce již v roce 1984.

Úřadem první instance je příslušné okresní hejtmanství nebo magistrát. Prováděním správního trestního řízení jsou pověřeny okresní správní úřady a spolková policejní ředitelství. Prováděním soudně trestních jednání jsou pověřeny trestní soudy.

Celostátně platná jsou ustanovení trestního zákona, která trestají kuplířství, obchodování s lidmi, nucení k prostituci a podobné trestné činy **(19)**

Jedná se o :

§ 214 – úplatné podporování cizího smilstva, tzn. úplatné svádění osoby ke smilstvu s jinou osobou,

§ 215 – podpora řemeslného smilstva, tzn. zavedení do veřejného domu, navázání známosti s jinými prostitutkami a kuplíři,

§ 216 – kuplířství, tzn. využívání, vykořisťování, zastrahování prostitutky, aby si opatřila nepřetržitý příjem,

§ 217 – obchod s lidmi, tzn. svádění nebo nábor osob k prostituci v jiném státě než v tom, jehož příslušnost tyto osoby mají. Skutková podstata jednání spočívá v náboru, přivádění, svádění, nucení, dopravení násilím nebo pod hrozbou násilí.

Dále je celostátně stanoven právně závazný zdravotní dozor nad osobami, které výdělečně smilní. Osoby, jež svým tělem výdělečně smilní, se musí podrobit před započítím své činnosti, jakož i potom, pravidelně (v rozmezí jednoho týdne) úřední lékařské prohlídce. Okresní správní úřad vystaví žadateli průkaz, který musí mít při výkonu své činnosti stále u sebe a musí jej na požádání předložit orgánům okresního správního úřadu a veřejné bezpečnostní službě k přezkoumání.

Přestupky podle prostitučního zákona a zákona o pohlavních chorobách jsou správními delikty.

Za zmínku stojí praktické poznatky získané z mravnostního oddělení kriminální policie Dolního Rakouska v rámci oficiální návštěvy pracovní skupiny pro zpracování situační zprávy o prostituci v České republice :

- Finanční úřad určuje výše daně z příjmu prostitutek odhadem. Výdělek je odhadnut průměrně na 2.500,- EUR za měsíc, daň je vyměřena ve výši 150,- až 250,- EUR.

- Vstup do prostor, ve kterých se prostituce provozuje a majitel je označí za soukromé, je stejně problematický jako v České republice.

- Zahraniční prostitutky pracující bez povolení budou vyhoštěny ze země, přičemž se jim může uložit zákaz pobytu. Budou stíháni i lidé, kteří těmto osobám umožnili prostituci vykonávat (**14**).

- Institut ochrany svědka či oběti zajišťuje nestátní organizace. Tato organizace vede soudní proces svým jménem (žalobce, svědek). Zajišťuje azylové ubytování i získání nového bytu a práce (finančně se na tomto podílí Ministerstvo vnitra). Soudy nařizují pachateli nahradit poškozenému škodu, udělují finanční tresty.

- Obec má ve své pravomoci zakázat nabízení a provozování sexuálních služeb na svém území. Pouliční a silniční prostituce se vyskytuje pouze ve Vídni.

- Daně z provozování prostituce se shromažďují ve státním rozpočtu. Obec pobírá 2 % z nápojů zkonsumovaných v prostorách určených k prostituci, které leží na jejím území.

- Homosexuální prostituce se řídí stejnými pravidly jako prostituce heterosexuální. Není příliš rozšířena a provozuje se na parkovištích u dálnic.

1.7. Mezinárodní organizace

Mezinárodní organizace práce (International Labour Organisation) ve své tiskové zprávě z 19. 8. 1998 popisuje katastrofální podmínky v oblasti prostituce v Asii a doporučuje všem státům přijmout následující opatření:

- Zaměřit se na potírání dětské prostituce - mezinárodní konvence považují dětskou prostituci za nepřijatelnou formu práce, kterou je třeba zcela odstranit **(20)**.

- Zjistit situaci prostitutek a odstranit jejich zneužívání – pro ty dospělé, kteří se svobodně rozhodli pro sexuální práci, by politika států měla směřovat ke zlepšení jejich pracovních podmínek a sociální ochrany za účelem dosažení stejných podmínek, jako mají pracující v jiných oblastech. Pro ty, kteří se stali oběťmi násilí, by měla být politika směřována na jejich záchranu, rehabilitaci a reintegraci do společnosti.

- Zaměřit se na struktury, které organizují prostituci, nejen na samotné prostitutky – sexuální průmysl je velkým obchodem, který je dobře zaveden v národních a nadnárodních ekonomikách. Má vysoce organizované struktury s propojením na legitimní ekonomické aktivity. Stát by se neměl nechat okrádat.

- Zpracovat ekonomickou analýzu – Mezinárodní organizace práce předpokládá, že oficiální analýza oblasti prostituce by byla velmi užitečná například v diagnostice zdravotních dopadů, rozsahu a velikosti politiky trhu práce, která se bude zabývat pracovníky v sexuální oblasti, a možnosti vytvoření daňového systému **(20)**.

- Upřednostnit zdravotní hledisko – zdravotní rozměr sexuálního průmyslu je tak významný, že je nemožné jej ignorovat. Jakýkoli zdravotní program zaměřený do této oblasti však nemůže být zaměřen pouze na prostituci. Musí být orientován i na klienty, kteří mají poté nechráněný sex s manželkou či jinými osobami. Stát by měl radikálněji zasáhnout.

Je mimo kompetenci Mezinárodní organizace práce doporučit státům, aby prostituci legalizovaly. Za vysoce škodlivou a neefektivní však považuje kriminalizaci prostituce. Doporučuje státům vést interní záznamy o prostituci.

2. Cíl práce

Cílem výzkumné části práce je na základě zpracování údajů policie České republiky – správy Jihočeského kraje, rozhovorů s vedoucími zaměstnanci PČR – správy Jihočeského kraje, polostrukturovaných rozhovorů s prostituujícími se ženami a analýzy dokumentů, formulovat hlavní důvody, které vedou k prostituci.

Dalším důležitým cílem jsou výsledky sekundární analýzy dat, které zjišťují počty veřejných domů a vývoj situace jejich počtů, dále hodnotí situaci ohledně bytové a pouliční prostituce.

3. Metodika

3.1. Použité metody a techniky sběru dat

Pro zmapování současného stavu dané problematiky a jednotlivých srovnání byla zvolena metoda analýzy dokumentů, a to sekundární analýza dat a obsahová analýza zdrojů zabývajících se problematikou prostituce. Pro sběr primárních dat byl využit kvalitativní výzkum, technika polořízeného rozhovoru.

Polostandardizovaný rozhovor s otevřenými, nebo polootevřenými otázkami umožňuje respondentovi volně odpovídat na tazatelovy otázky týkající se předmětu výzkumu. Respondent není omezován ve výpovědi, tazatel vede rozhovor za účelem získání podstatných informací (7).

Otázky pokládané respondentům PČR byly zaměřeny na zjištění názoru a jejich vlastní zkušenosti v oblasti práce s prostitutí. Byly formulovány stručně a tak, aby vystihovaly podstatu a dotkly se všech důležitých skutečností. Otázky byly voleny na základě prostudované literatury a zkušeností získaných praxí.

Podstatou rozhovorů bylo zjištění, zda pracovníci policie České Republiky hodnotí současnou situaci a její vývoj pozitivně, a jaké jsou podle nich hlavní příčiny výskytu prostituce.

Respondenti byli nejprve seznámeni s cílem bakalářské práce a otázkami elektronickou formou. Považoval jsem za vhodné, aby si odpovědi mohli předem připravit a rozhodnout, zda budou ochotni odpovědět, a následně po projevení jejich zájmu byl s nimi veden rozhovor. Rozhovory byly zapsány na záznamový arch a následně byl proveden jejich doslovný přepis.

Rozhovory s prostituuujícími se osobami byly formulovány za účelem zjištění jejich výchozí situace a problémů, které je dovedly k provozování prostituce.

Tyto ženy nebylo možné informovat o obsahu rozhovoru dopředu a proto byly jejich odpovědi bez přípravy. Rozhovory byly zaznamenány na arch a doslovně přepsány.

Pro veřejnost a získání názoru společnosti na problematiku prostituuujících se osob byla provedena krátká anketa.

Odpovědi byly zaznamenány a výsledky vyjádřeny v %.

3.2. Charakteristika zkoumaného souboru

První zkoumaný soubor tvořili dva zaměstnanci Policie ČR – správy Jihočeského kraje, oddělení mravnostní kriminality. Jednalo se o vedoucí pracovníky s dlouholetou praxí v daném oboru. Pracovníci byly vybráni pro svou zkušenost. Oba respondenti byli muži. Oba pracují u PČR již řadu let, první je zaměstnán 16 let, druhý 9 let.

Dotázaným bylo položeno 8 stejných otázek. Oslovení nechtěli odpovídat, většinou z důvodu špatných zkušeností s poskytováním informací. Rozhovory se nakonec uskutečnily v měsíci březnu roku 2008 osobně. Pro nedostatek času se oba respondenti dohodli, že by bylo vhodnější, kdyby byli dotazováni současně. Na otázky nejdříve odpovídal jeden, potom druhý.

Pro účely práce nebyla podstatná totožnost dotazovaných, a proto byla zachována jejich anonymita, což bylo podmínkou poskytnutí odpovědí na kladené otázky.

Druhým zkoumaný soubor tvořilo šest prostituujících se osob – žen, které byly důležitou dotazovanou skupinou. Jednalo se o ženy z Jihočeského regionu, které byly vybrány náhodně.

Všem dotazovaným byly položeny stejné otázky. Šlo o 10 otázek. Ne všechny oslovené respondenty byly ochotné ke spolupráci a obávaly se, že jde o policejní trik.

S krátkým rozhovorem souhlasilo pouze 6 žen, jejichž podmínkou bylo dodržení anonymity. Všem ženám bylo vysvětleno, že jde o rozhovor pro účely bakalářské práce pro níž není jejich totožnost podstatná.

Třetí zkoumaný soubor tvořilo 100 respondentů kteří reprezentovali mínění společnosti - pro účel práce byly odpovědi sbírány do dosažení 100 respondentů. Jejich názory byly získány formou ankety. Dotazovaní byly vybráni náhodně. Anketa proběhla na autobusovém nádraží v Českých Budějovicích ve vnitřních prostorech Mercury centra.

Všem dotazovaným, byly položeny stejné otázky. U každé otázky byl dán prostor pro vyjádření vlastního názoru.

3.3. Otázky respondentům

3.3.1. Otázky pracovníkům policie ČR

- 1) Jak dlouho pracujete u Policie a jakou část doby se již věnujete problému prostituce?
- 2) Podle statistik Policie ČR je prostituce v Jihočeském kraji na ústupu a její výskyt ubývá. Čím myslíte, že je to způsobeno?
- 3) Je možné říci, která skupina obyvatel tvoří větší část klientely Jihočeských prostitutek?
- 4) Který druh prostituce shledáváte nejméně společensky závadným?
- 5) Společnost popírá prostituci již od jejího samého vzniku a přesto se to dosud nepodařilo. Co je podle Vás hlavní příčinou tohoto stále přetrvávajícího problému?
- 6) Vidíte řešení nešvaru prostituce a kuplířství v legalizaci této činnosti?
- 7) Který druh prostituce je považován za nejrizikovější?
- 8) Co je nejčastějším důvodem k prostituci?

3.3.2. Otázky prostituujícím se osobám

- 1) Kolik Vám je let?
- 2) Jste svobodná? (pokud ne, ví o tom partner?)
- 3) Jaké bylo Vaše poslední zaměstnání?
- 4) Jak dlouho provozujete prostituci?
- 5) Byla jste někdy řešena policií ČR v souvislosti s prostitucí?
- 6) Můžete mi ve stručnosti sdělit, jak jste se dostala k prostituci?
- 7) Pominuly již důvody pro které jste se dala na dráhu prostitutky?
- 8) Nemáte strach, že se nakazíte nějakou pohlavně přenosnou nemocí?
- 9) Plánujete, že s touto činností někdy skončíte?
- 10) Jaký druh prostituce preferujete?
- 11) Máte dostatek klientů?

3.3.3. Otázky ankety

- 1) Žijete na území Jihočeského kraje?
- 2) Setkali jste se na území Jihočeského kraje s prostitucí?
- 3) Jaký je Váš názor na prostituující se osoby?
- 4) Máte s prostitucí vlastní zkušenost?
- 5) Myslíte, že byste někdy Využil/využila takových služeb?
- 6) Jaké jsou podle Vás důvody k prostituci?

4. Výsledky

4. 1. Výsledky sekundární a obsahové analýzy dat - prostituce v Jihočeském kraji

4.1.1. Veřejné domy

Nejvyšší nárůst veřejných domů byl zaznamenán na teritoriu Jihočeského kraje těsně po listopadu 1989. V této době bylo Policií ČR – Správou Jihočeského kraje registrováno celkem 102 podniků, kde byly poskytovány sexuální služby. Převážná část uvedených podniků byla zřizována v příhraničních okresech s Rakouskem (Český Krumlov a Jindřichův Hradec), SRN (Prachatice) a v Českých Budějovicích. Tato skutečnost v podstatě přetrvává do současné doby.

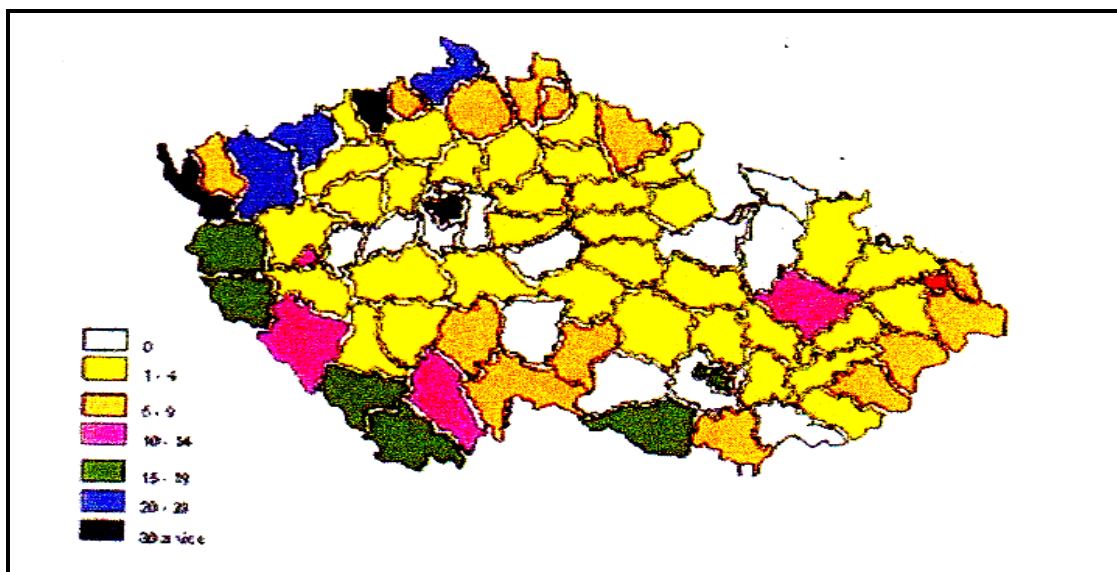
Počet podniků v podstatě odpovídal momentální poptávce po těchto službách, kdy převážnou část zákazníků tvořili zahraniční hosté a to z Rakouska a SRN (tato skutečnost přetrvává, což je potvrzeno na základě pravidelných kontrol). Důslednou preventivní ale i represivní práci policie, ale i snížením poptávky a vyrovnáním cenové hladiny za poskytování sexuálních služeb, došlo ke snížení počtu uvedených podniků.

Každý z těchto podniků má vystavené živnostenské oprávnění na poskytování hostinské či ubytovací činnosti, prostitutky, ale i další personál (barmani, uklízečky a pod.) jsou majitelem či pronajímatelem poučeni, jak mají na policii vypovídat v případě realizace. Vzhledem k této skutečnosti se velice nesnadno prokazuje uvedená trestná činnost.

Ceny za poskytování sexuálních služeb (ale i nápojů) jsou v podstatě ve všech veřejných domech stejné: za ½ hod. 45 – 50 Euro, za hodinu 90 Euro.

V poslední době se ukazuje, že za provozováním veřejných domů na teritoriu Jihočeského kraje stojí osoby ze zahraničí a to zejména z Rakouska, SRN, ale i Holandska.

Mapa 1: Rozmístění erotických podniků (pro názornost zobrazena celá ČR)

Zdroj: Ministerstvo vnitra

Tabulka 2: Přehled nočních podniků v Jihočeském kraji

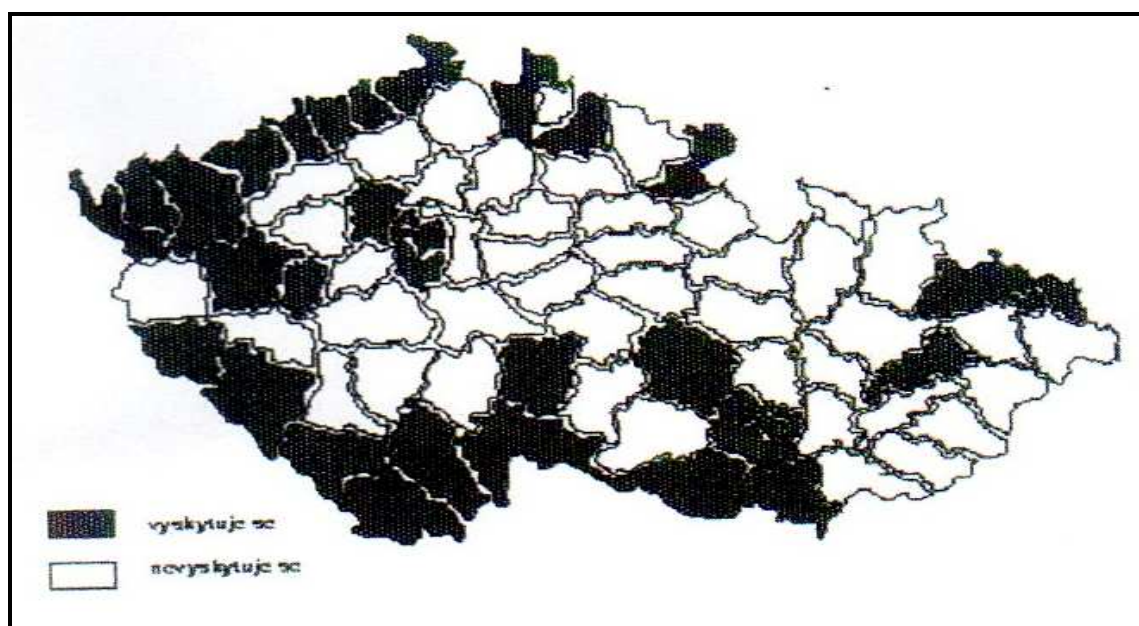
Okres/Rok	2002	2003	2004	2005	2006	2007
České Budějovice	8	6	5	5	4	5
Český Krumlov	34	32	29	31	25	25
Jindřichův Hradec	9	11	8	8	11	10
Pelhřimov	2	0	0	0	0	0
Písek	1	1	1	1	1	1
Prachatice	17	12	12	15	13	12
Strakonice	3	3	3	2	1	1
Tábor	7	4	5	3	4	4
CELKEM	81	69	63	65	59	58

Zdroj: Ministerstvo vnitra

4.1.2. Pouliční prostituce

Rovněž u pouliční prostituce dochází k největšímu rozmachu po listopadu roku 1989, opět v příhraničních okresech s Rakouskem (okr. Český Krumlov, silnice E – 55 v oblasti Kaplice až Dolní Dvořiště, dále na okr. Jindřichův Hradec – oblast Českých Velenic) a SRN (okr. Prachatice silnice mezi Vimperkem a Strážným), jedná se zejména o příjezdové komunikace k hraničním přechodům a dále pak na příjezdových komunikacích do Českých Budějovic. Po této formě poskytování sexuálních služeb je stále poptávka a to především u zahraniční klientely, této skutečnosti odpovídá i počet prostitutek – stále žádaná zejména pro cenovou dostupnost, anonymitu a rychlost odbavení zákazníka. Cenová relace za poskytnuté služby se pohybuje v průměru od 20 až do 45 Euro.

Mapa 2: Výskyt pouliční a silniční prostituce (pro názornost zobrazena celá ČR)

Zdroj: Ministerstvo vnitra

4.1.3. Bytová a hotelová prostituce (a tzv. uspávačky)

V poslední době velice rozšířená a žádaná forma poskytování erotických služeb, nabídka se děje převážně formou inzerce a to jak v regionálním, tak republikovém tisku, popř. na internetových stránkách – na základě vzrůstajícího počtu inzerátů lze usuzovat o oblibě využívání sexuálních služeb touto formou. Ze strany policie se velice nespokojuje do tohoto prostředí, toto je mapováno pouze na základě inzerátů. Přehled o struktuře zákazníků a cenové hladině za poskytované služby je v podstatě nulový.

Výskyt a činnost tzv. „uspávaček“ je na teritoriu Jihočeského kraje v podstatě pouze ojedinělým jevem.

Tato forma prostituce je rovněž páchána prostřednictvím „ESCORT SERVISU“.

Závěrem je nutné se zmínit o možném „vývozu“ pohlavních onemocnění do místa pobytu zákazníka a nevědomého následného šíření. Toto riziko je zde značné, prostitutky v ČR nemají povinnost pravidelných lékařských kontrol, a další zavlečení pohlavních chorob hrozí u nově příchozích prostitutek z východní Evropy.

Pro dokreslení situace předkládám vývojový trend hlášených pohlavních nemocí na území Jihočeského kraje. Skutečný stav bude daleko horší – osoby vědí a neléčí se, popř. se snaží léčit bez odborné pomoci a proto nemohou být v těchto přehledech pro jejich zatajení uvedeny.

Tabulka 3: Počty hlášených onemocnění Syfilidou a Kapavkou v Jihočeském kraji rok 2002-2006

Rok	Syfilis	Kapavka
2002	448	560
2003	304	720
2004	400	1103
2005	160	558
2006	175	509

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

4.2. Výsledky z polořizených rozhovorů

4.2.1. Výsledky rozhovorů se zástupci PČR – správy Jihočeského kraje

Rozhovor 1

- 1) Již 20 let a problému prostituce jsem se začal věnovat po deseti letech služby, takže to již je okolo 9 - 10 let.
- 2) Ano, je to pozitivní zjištění. Věřím, že je to způsobeno preventivní činností policie ČR ve spolupráci se státní správou a jednotlivými obecními úřady - vyhlášky, které tento problém také řeší.
- 3) Většinou jde o zahraniční klientelu z Rakouska a Německa. Ve velké části jsou to i občané České republiky. Jde spíš o to, kdo si chce užít, a zda má dost finančních prostředků.
- 4) Myslím, že je to náhodná prostituce ve vlastní režii. Bez pasáků a kuplířů. Tento druh prostituce je velmi nenápadný a dalo by se říci, že i společensky nejpříjemnější.
- 5) Na prvním místě je to určitě promiskuita mužů. Touha po sexuálním ukojení. Je to také jeden z nejjednodušších způsobů jak získat partnerku ke svému sexuálnímu uspokojení.
- 6) Legalizací prostituce by bylo zamezeno úniku daní. Dále by bylo možné prostituující se osoby registrovat a přimět je k pravidelným lékařským prohlídkám.
- 7) Pouliční prostituce.
- 8) Hlavním důvodem jsou peníze. Dalším důvodem je přinucení a obchod s lidmi.

Rozhovor 2

- 1) Narodil od kolegy jsem u policie teprve 9tým rokem. Na problematice prostituce pracuji 5 let.
- 2) Abych řekl pravdu, statistikám moc nevěřím. Nemůže se brát za 100% údaj. Prostituce se v dnešních dnech spíš lépe maskuje a utahuje – bytovou prostituci nelze nikterak doložit. Proto bych byl k údajům ze statistik skeptický. Ale je

pravda, že počty prostituujících se osob klesají, což je dobré zjištění, na které jsme hrdí.

- 3) Jak již uvedl kolega, většinou jde o turisty za zahraničí. Ale není to pravidlem, jen méně částí jsou obchodníci a další dobře finančně zajištění občané ČR.
- 4) Prostituce bytová, jak jsem již řekl, je skryta před statistickým zpracováním a i ve společnosti je velice nenápadná. Ale můžeme-li tolerovat jeden druh prostituce, pak asi všechny.
- 5) Určitě je to poptávka. Bez ní by nebylo možné tuto činnost vykonávat. A prostituce by zmizela.
- 6) Je to skvělý nápad, který zatím nebyl realizován. Určitě by to přineslo svá pozitiva – lékařské prohlídky, jednodušší odstraňování kuplířství, atd. Na druhé straně je zde problém registrace. Je to jako chtít připnout prostituujícím se osobám žlutou hvězdu.
- 7) Každá. Nevidím v tom velký rozdíl. V současné době, kdy nejsou prostituující se osoby nikterak nuceny navštívit lékaře, mohou být hrozbou pro klienty. To platí samozřejmě i naopak.
- 8) V poslední době jde o prostituci z vlastní vůle. Chtějí si přivydělat nějaké peníze. této činnosti se propůjčují i vzdělané ženy, které si tímto způsobem přivydělávají peníze bokem.

4.2.2. Výsledky rozhovorů s prostituujícími se ženami

Rozhovor 1

- 1) 21 let
- 2) Svobodná.
- 3) Třetím rokem studuji přírodovědeckou fakultu v Praze.
- 4) Dělán to přibližně rok. Provozují pouze příležitostnou prostituci, silniční prostituce je něco ošklivého.
- 5) Ne.

- 6) Když jsem byla přijata na vysokou školu do Prahy, cítila jsem se trapně, protože jsem si nemohla dovolit vyrazet tak často na večírky ani se nadstandardně oblékat. Můj známý mne požádal, abych dělala společnost po dva večery nějakému jeho váženému klientovi. Ten pán byl starší a velmi sympatický. Vzal mne do příjemných podniků a tenkrát na sex ani nedošlo. Vydělala jsem si pěkné peníze a nestálo ji to ani tolik energie. Když mne ten známý požádal o stejnou službu po druhé, tak jsem neodmítla. Některé z dalších zkušeností už ale vždy tak příjemné nebyly.
- 7) Zvykla jsem si na slušné příjmy, na to, že si může kupovat drahé parfémy, kabáty a svetříky. Doma si zvykli na to, že od nich nepotřebuji peníze a uvěřili, že mám skvělou brigádu.
- 8) Vždy chci aby klient použil prezervativ – bez ochrany do toho nejdu. Také chodím na pravidelné lékařské prohlídky.
- 9) Až dokončím vysokou školu, tak si najdu pořádnou práci a s prostitucí určitě skončím.
- 10) Nevím jaký je to druh prostituce, asi bych se radši nazvala profesionální společnicí.
- 11) Jsem spokojená.

Rozhovor 2

- 1) 24 let
- 2) Svobodná, ale žiji s přítelem. O tom co dělám ví a nevdá mi to.
- 3) Naposledy jsem studovala – dá-li se to nazvat zaměstnáním.
- 4) Přes 8 let.
- 5) V minulosti jsem byla 2x stíhána pro drobné krádeže.
- 6) Vyrůstala jsem v dětském domově. Učiliště, ve kterém jsem se chtěla vyučit na kuchařku jsem nedokončila. V patnácti letech jsem podruhé utekla. Neměla jsem kde bydlet a potřebovala peníze na jídlo a oblečení. Potkala jsem partu, kde jsem se živila krádežemi. Zkusila jsem pracovat jako uklízečka nebo pomocná síla v kuchyni, ale bylo to za pár korun a vždy jen nakrátko. Napadlo

mě si vydělávat jako prostitutka. Oblékla jsem se do hodně vyzývavých šatiček a stoupla si k silnici a ono to vyšlo.

- 7) Nepominuly, naučila jsem se žít s tím co vydělám a našetřeno nemám nic, takže pokračuji.
- 8) Mám, ale je to riziko tohoto způsobu života. Prezervativ používám, ale není to pravidlem, spíš podle přání zákazníka a podle ceny, kolik je ochoten zaplatit za nechráněný sex.
- 9) Nepřemýšlela jsem o tom.
- 10) Silniční.
- 11) Poslední dobou je situace trochu jiná, řekla bych, že mi zastavuje stále menší počet aut.

Rozhovor 3

- 1) 20 let
- 2) Svobodná
- 3) Nikdy jsem nepracovala, nedokončila jsem studium na zahradnici.
- 4) 4 roky.
- 5) Ne.
- 6) V patnácti letech jsem byla znásilněna a otěhotněla. Podstoupila jsem interrupci a otec mne z nemocnice odvezl rovnou do dětského domova. Později jsem vypomáhala v zahradnictví, sehnala si malý podnájem. Peníze mi ale nestačily, utrácela je za značkové oblečení, na diskotékách a po barech. Půjčovala jsem si od kamarádů a nakonec jsem si šla stoupnout k silnici.
- 7) Původně jsem si říkala, že to bude jenom na chvíli, než se z dostanu z problémů, ale pokračuji i nadále, protože nikde jinde bych si tolik nevydělal.
- 8) Bojím se, ale snažím se chránit se kondomem.
- 9) Dokud mi to můj vzhled dovolí, tak budu pokračovat.
- 10) Provozovala jsem silniční prostituci a v současné době pracuji v erotickém klubu.
- 11) Klientela v klubu je dostačující.

Rozhovor 4

- 1) 40 let.
- 2) Vdaná, nevím jestli o tom manžel ví, možná něco tuší, ale nikdy jsme se o tom spolu nebavili.
- 3) Jsem zaměstnaná jako prodavačka v potravinách. prostituci provozuje občasně asi 10 let.
- 4) Asi 10 let.
- 5) Ne.
- 6) Neměli jsme s manželem dost peněz na živobytí, on je totiž v invalidním důchodu. Dala jsem si inzerát do novin. Dnes mám stálou klientelu, 5 mužů z Německa, zavolají mi, domluvíme se a přijedou.
- 7) Dala jsem si závazek, že tohoto způsobu vydělávání budu využívat jen tehdy, když nebudou běžně získané finanční prostředky stačit.
- 8) Strach samozřejmě mám. Ale mám svoji stálou klientelu, tak se necítím tolik ohrožená, ale služby bez kondomu neposkytuji.
- 9) Ano, až se syn osamostatní – teď je mu 15 let.
- 10) Asi se to dá nazvat eskort servisem.
- 11) Když potřebuji peníze, tak sama zavolám klientům.

Rozhovor 5

- 1) 52 let.
- 2) Jsem rozvedená. tři děti, dvě vnoučata. Má základní vzdělání. Prostitucí se živí asi 20 let.
- 3) Dělal jsem jako uklízečka, za velice malý plat.
- 4) Přes 20 let.
- 5) Ne.
- 6) S prostitucí jsem začala po skončení druhého manželství. Nedostatek peněz, měla jsem tři malé děti, musela jsem platit jídlo, kupovat věci do školy a nájem, abychom měli kde bydlet. Jinou možnost výdělků jsem neviděla. Vždycky jsem dělala jen pouliční prostituci.
- 7) Původně jsem to dělala abych uživila svou neúplnou rodinu. Dnes už to dělám, abych si přivydělala k mému malému platu.
- 8) Již jsem se léčila z pohlavní choroby. Od té doby se snažím chránit se a bez kondomu služby neposkytuji.
- 9) Zájem o mne je pořád menší, takže to asi brzy skončí samo.
- 10) Pouliční prostituci.
- 11) Nevím, někdy jsou mé výdělky menší, ale ovlivňuje to hodně i počasí – když je pěkně, tak je klientela větší.

Rozhovor 6

- 1) 24 let
- 2) svobodná
- 3) Pracovala jsem jako švadlenka.
- 4) Něco okolo 6ti let.
- 5) Ne.
- 6) V 17 letech jsem se bláznivě zamilovala a nastěhovala se k příteli, který nikdy řádně nepracoval. Protože jsme neměli moc peněz, navrhl mi, abych začala s příležitostnou prostitucí. Pro nedostatek peněz a z růstu dluhů jsem zkusila i silniční prostituci. Přítel mě dovážel na místo, kde jsem stála. Dělal jsem to

k práci. S přítelem jsem se později rozešla a našla si práci v erotickém klubu, kde pracuje dodnes.

- 7) Zatím, ne.
- 8) Strach mám, zpočátku jsem měla několik nechráněných pohlavních styků. Teď používám kondom vždy. V klubu, kde poskytuji své služby, musím absolvovat pravidelné lékařské prohlídky.
- 9) Ano, ráda bych si jednou otevřela svůj vlastní obchod, třeba se spodním prádlem. Také bych si chtěla najít hodného manžela a mít velkou a zdravou rodinu a na tuhle etapu života zapomenout.
- 10) Pracuji v night klubu a to je lepší než silniční prostituce.
- 11) Nevšimla jsem si, že by klientela ubývala, výdělky mám dobré.

4.2.3. Výsledky ankety

- 1) Otázka č. 1

ANO	NE
86	14

- 2) Otázka č. 2

ANO	NE	NEVÍM
83	14	3

- 3) Otázka č. 3

TOLERUJI	NETOLERUJI	LHOSTEJNÝ
37	54	9

- 4) Otázka č. 4

ANO	NE
8	92

5) Otázka č. 5

ANO	NE	NEVÍM
4	79	17

6) Otázka č. 6

EKONOMICKÉ	PŘINUCENÍ	NEVÍM
54	38	8

5. Diskuse

5.1. Diskuse k sekundární analýze dat

5.1.1. Diskuse k veřejným domům

Po roce 1990 nastal v České republice boom prostituce. V příhraničních oblastech byla velká poptávka a nabídka na sebe nenechala dlouho čekat. Region Jižních Čech byl jako jeden z několika příhraničních krajů vhodnou lokalitou pro zahraniční sex – turisty.

Začali se objevovat první night kluby a další bary, kde se prostituci velice dobře dařilo. Číšnice, barmani, ale i prostitutky jsou zde zaměstnány a jsou majitelem ponaučení pro případ kontroly policíí.

Tyto podniky jsou oblíbenou destinací zahraničních turistů, kteří si zde mohou dovolit utratit větší obnos peněz. Není tedy divu, že se v těchto podnicích vyskytuje i dostatek prostituujících se osob. Bohatá klientela sem sama přijíždí. Anonymita zahraničí je silným a lákavým cílem.

Konkurence a rivalita mezi jednotlivými podniky je vysoká. Podniky se snaží dosáhnout té nejlepší úrovně služeb – a to jak pohostinských, tak i ve výběru kvalitních a pohledných společnic. Tyto podniky jsou svým majitelům velmi výnosným obchodem.

Slabší podniky se zavírají, protože nemohou konkurovat těm větším. Velká část prostituujících, které přijdou o takové místo se uchýlí ke konkurenci, nebo se uchýlí k jinému způsobu přivýdělku – jiný druh prostituce.

S poklesem poptávky zahraničních klientů po těchto podnicích ubývá i samotných podniků. Důvod je prostý, vysoké ceny, které si nemohou domácí dovolit vedou k neschopnosti se uživit.

Tento fakt lze srovnat s údaji Ministerstva vnitra, dle kterých se počty těchto night klubů snižují, viz tabulka 2 na straně 45.

5.1.2. Diskuse k pouliční prostituci

Oblíbenost tohoto druhu prostituce byla vysoká především u zahraniční klientely. Anonymní a rychlý styk, které je provozován v autě, motelu, popřípadě i v přírodě. Velké plus, které tento druh prostituce nabízí je i podstatně nižší cena oproti prostituci v night klubu.

Velké množství prostituujících se osob se k tomuto druhu prostituce dá pro neschopnost sehnat jiné zaměstnání s vysokými příjmy v krátkém čase.

Za poslední léta lze vypořádat, prořídnutí počtu žen, které stojí u cest. Je to způsobeno nezájmem klientů. To může být způsobeno obavou klienta o hygienickou péči prostitutky o sebe a strachem z pohlavně přenosných nemocí, které jsou stále značně rozšířeny, viz tabulka 4 a 5 v příloze.

5.1.3. Diskuse k bytové a hotelové prostituci

Tento způsob prostituce lze jen obtížně prokázat. Lze ji vysledovat především ve formě reklamy a inzerce.

Tento způsob prostituce se stává oblíbeným ze strany prostituujících, tak i ze strany klientů. Zaručuje anonymitu pro obě strany – jsou skryti před zákonem, prostituující i před pasáky a kuplíři. Zisky od klienta jdou přímo do jejich kapsy.

V tisku se můžeme sami přesvědčit, že podobných inzerátů nabízejících sexuální služby přibývá.

5.2. Diskuse k rozhovorům

5.2.1. Diskuze k výsledkům rozhovorů se zástupci PČR – správy JČK

V první otázce respondenti uváděli, jak dlouho pracují u policie ČR – správy JČK. První respondent uvedl, že u policie působí již 20 let, a problematikou prostituce se zabývá 9 – 10 rokem. Druhý respondent uvádí délku pracovního poměru u policie 9 let a problematice na úseku prostituce se věnuje 5 let. Na základě toho se domnívám, že dlouholeté zkušenosti respondentů zaručují hodnotné informace.

Oba dva respondenti se shodli na tom, že prostituce v JČK klesá. První respondent se domnívá, že prostituce klesá v důsledku prevence policie ČR a vydáváním nových vyhlášek měst a obcí. Druhý respondent také uvedl, že údajům ze statistik nevěří, protože utajená prostituce (například bytová) není do těchto dat zahrnuta.

Sám se přikláním k názoru, milných údajů statistiky. Druhy prostituce jako je bytová a hotelová nelze nikterak doložit. Tuto nepřesnost však nelze vyjádřit. Podle čísel se zdá, že prostituce ubývá, ale jde pouze o jinou, skrytou formu.

Oba policisté se shodují, že největší část klientely tvoří zahraniční turisté z Rakouska a SRN. Také uvádějí, že to není pravidlem, jistou část klientely tvoří i čeští občané s dostatečnými příjmy.

Osobně si myslím, že klientelu tvoří především lidé, kteří si mohou tento způsob zábavy dovolit.

V této otázce jsem se ptal na společensky nejpříjemnější formu prostituce. Respondenti si myslí, že jde o prostituci ve vlastní režii – tedy bez pasáků a kuplířů. Také bytová a hotelová prostituce je velmi nenápadná.

Věřím, že takový druh nenápadné a před veřejností dobře ukryté prostituce není tak společensky závadný.

Respondenti uvádějí mezi hlavními příčinami neschopnosti vykořenit prostituci poptávku.

Toto zjištění můžeme porovnat s Lewinsonem, které uvádí: „nebylo-li by mužů, kteří jsou ochotni mít sexuální styk s neznámou ženou, pak by nebyly tyto ženy ochotny se nabízet“ (11).

Brouk je toho názoru, že po prostituci bude vždy poptávka: „muž se při nedostatku sexu se svou partnerkou bude snažit zajistit si uspokojení svých potřeb s jinou sexuální partnerkou, nejčastěji s kamarádkou své partnerky, nebo s nájemnou ženou“ (2). To jasně ukazuje na fakt, že řešení prostituce není jen v zakázání této činnosti, ale také v odstranění poptávky po ní.

Oba respondenti si myslí, že legalizace by s sebou přinesla svá pozitiva – jako například lékařské prohlídky, odstraňování kuplířství, zamezení úniku daní. Druhý respondent se obává stigmatizace takto registrovaných osob.

Jsem toho názoru, že legalizace by byla možná. Složitým problémem při registraci prostituujících se osob je zanesení jejich jména do úředních spisů – ztratily by tak svou anonymitu, se kterou dnes toto řemeslo provozují. Tím by se také jistě snížily počty prostituujících.

Mezi nejrizikovější prostituci řadí jeden z respondentů pouliční a silniční. Druhý se domnívá, že mezi druhy prostituce není v tomto ohledu rozdílu – bez pravidelných kontrol u lékaře jsou všechny prostituující se osoby svým klientům velkým rizikem.

Obě strany podstupují stejné riziko možnosti nákazy chorobou. Klient toto riziko podstupuje dobrovolně, ale ne všechny prostitutky dělají tuto práci z vlastní vůle.

Toto zjištění koresponduje s Čermákovým tvrzením: „Nejvíce pohlavních nemocí přenáší ženy prostituující se u silnic. Je u nich nejčastější střídání zákazníků, často i z různých zemí“ (3).

Oba policisté se shodli, že mezi hlavními důvody k prostituci jsou peníze, prostitute z donucení (obchod s lidmi).

S obtížemi si lze představit situaci, která přivede člověka tak nízko, aby se propůjčil i k tomuto řemeslu, ale finanční krize mezi takové případy rozhodně patří. Čermák se k tomuto tématu vyjádřil takto: „hlavním důvodem, proč se ženy pouštějí do této činnosti je snadný výdělek s vysokými příjmy“ (3).

5.2.2. Diskuse k výsledkům rozhovorů s prostituujícími se osoby

Ze šesti odpovědí na věk jsem se od respondentek dověděl, že 4 ze šesti jsou ve věku 20 – 25 let, další je ve věku 40 a jedna je 52 let.

Různorodost vzorku odpovídá klientele. Nejen mladší, ale i starší generace si užívá výhod zaplacené rozkoše.

Čtyři ze šesti respondentek uvedli, že jsou svobodné, jedna žije s přítelem. Jedna uvádí, že je vdaná – manžel o její činnosti nic neví, nikdy se o tom nebavili. A jedna uvedla, že je rozvedená.

Z těchto údajů je jasné, že většina žen se k prostituci dostane v případě, že jsou svobodné. Ale jsou i případy, kde se vdaná žena rozhodne pro tuto činnost.

Na otázku ohledně zaměstnání uvedly tři ženy studium – dvě nedokončily ani střední školu, jedna v současné době studuje na Vysoké škole. Další žena uvedla jako poslední zaměstnání uklízečku. Jedna ze šesti žen je stále v zaměstnání – prodavačka v potravinách. Poslední žena uvedla, že dělala švadlenu.

Bassermannův názor na prostituující: „Jsou to ženy z různých původně profesí, často i vysokoškolsky vzdělané“ (1). Je jasné, že k prostituci se může dostat člověk snadno, nezáleží na dosaženém vzdělání.

Nejkratší dobu po kterou provozuje prostituci uvedla jedna respondentka na 1 rok, další udala dobu přes 8 let. Další jsou v tomto oboru již 4, 6, 10, 20 let.

Z tohoto zjištění vyplývá, že i prostituující se ženy mohou v tomto způsobu života pokračovat relativně dlouhou dobu. Myslím, že souměrně k věku si je vybírá i jejich klientela.

Pět prostituujících uvedlo, že se s policií dosud nijak nezapletlo. Jedna žena však přiznala, že v minulosti již byla dvakrát šetřena policií pro krádež.

Je jasné, že ženy, které se k prostituci odhodlají nejsou v žádném případě lidmi, kteří mají problémy se zákonem. Velká část celý svůj dosavadní život žije v naprostém souladu se zákony a nikterak je neporušuje a nevystupuje tak z řady. Spíš naopak, snaží se být nenápadné.

V příběhu všech žen se objevuje skutečnost nedostatku finančních prostředků, což je přivedlo k tomuto řemeslu.

Všechny tyto ženy byly za sebou mají zkušenost s nedostatkem finančních prostředků. Ze všech žen se nejvíce vymyká studentka vysoké školy. Na druhou stranu je vidět, že i „slušní“ lidé se mohou dostat k tak ponižující práci, jakou je prostituce.

Čermák tvrdí: „největší podíl prostitutek tvoří ženy, které k tomuto řemeslu přivedla finanční tíseň“ (3).

Společnost by měla více přispívat a snažit se zvýšit příjmy ekonomicky slabým rodinám, aby se tak zamezilo podobnému jednání do budoucna.

Důvody, které udržují tyto ženy u tohoto řemesla jsou různé: první si zvykla na dostatek financí, které si tím zajišťuje, druhá žije z peněz, které vydělá a nic nešetří, třetí se nechce vrátit k jiné hůře placené práci, čtvrtá si prostitucí pouze přivydělává,

pátá se k tomuto druhu obživy dala, aby uživila rodinu, ale dnes si tak stále přivydělává a šestá zatím nemá dost, aby mohla skončit.

Je to jako začarovaný kruh. Peníze, které vydělají opět utratí. Na dobré se snadno zvyká a tak se většině žen nechce se vrátit k špatně placené práci. Popřípadě pracují a prostitutí si zvyšují svou životní úroveň.

Všechny ženy uvedly, že mají strach z přenosných nemocí, především pohlavních. Také tvrdí, že v současné době bez ochrany sex neprovozují. Jedna je ochotna za příplatek ochranu nepoužívat.

Lewinson uvádí: „provozováním prostituce se tyto osoby dobrovolně vystavují nebezpečí nakažení pohlavně přenosnou chorobou, kterou posléze šíří dál“(11).

Dotazované ženy jsou si vědomy zdravotních rizik, které s sebou tento druh činnosti nese. Všechny ženy se snaží se chránit. Nechrání jen své zdraví, ale také své živobytí, protože v případě onemocnění nemohou přijímat klienty a tak přicházejí o peníze.

První uvedla, že s touto činností chce skončit jakmile skončí studium na vysoké škole. Druhá o ukončení ani nepřemýšlela. Třetí žena je rozhodnuta zůstat prostitutkou dokud o ní budou mít muži zájem. Čtvrtá chce skončit s činností až se syn osamostatní. Pátá si všimla, že o ní přestává být zájem, ze strany klientů. Šestá žena má plány do budoucna a pracovat tímto způsobem napořád nehodlá.

Většina žen se k tomuto způsobu obživy obrátila pro nedostatek peněz a snaží se si našetřit a zlepšit si svou současnou životní úroveň. Většina si chce pouze vydělat, aby se mohly postavit na vlastní nohy a skončit s prodejem svého těla. Jedna žena se přiznala, že zájem o ní začíná klesat. To je nejspíš konec každé prostitutky – čas a si začnou vybírat svou daň, ženy již není tak atraktivní a zůstává bez klientely.

Ze všech šesti žen uvedly dvě, preferují práci u silnice, dvě eskort servis a dvě jsou zaměstnány v night klubu.

Toto rovnoměrné rozvrstvení všech žen do tří druhů prostituce mne překvapilo. Nečekal jsem, že tento zkoumaný vzorek bude zastoupen ve tak rovnoměrně.

Ani jedna z žen si nestěžuje na úbytek klientů.

U silniční a pouliční prostituce je mnoho okolních faktorů, které ovlivňují počet klientů, je to především počasí – za škaredého počasí je počet návštěvníků a turistů menší a tak je i počet klientů menší. Také by nemělo valný smysl postávat u silnice v dešti, takže i kdyby měl někdo zastavit, tak by tam prostitutka nebyla.

U eskontní služby je tento problém minimální. Vždy se totiž jedná o zájem klienta, který je na počasí nezávislý. Samotná schůzka se děje buď u klienta nebo v hotelu.

V night klubech je klientela stále stejná. Větší nejspíš je v letních měsících, kdy se zahraniční turisté vydávají na cesty.

5.2.3. Diskuse k výsledkům ankety

86% dotázaných uvedlo, že žije v regionu Jihočeského kraje. Ostatních 14% žije mimo kraj.

V druhé otázce jsem se cestujících ptal, zda se v Jihočeském kraji setkali s prostitucí. 83% ano, 14% se s prostitucí v Jihočeském kraji dosud neseťkalo a 3% neví.

V prostoru pro vlastní názor dotázaní často zmínili lokalizaci: silnice E – 55 a okolí příhraničních přechodů.

To je zřejmě způsobeno snadnou viditelností prostitutek vykonávající silniční prostituci.

Třetí otázka pro veřejnost se dotýká problému tolerance či netolerance prostituce. Celých 37% respondentů uvádí, že jsou schopni prostituci tolerovat. 54% prostituci netoleruje a 9% je vůči ní lhostejných.

Ve vlastním názoru několik dotázaných uvedlo, že je to práce a je jedno čím si člověk vydělává, hlavně že něco dělá.

Dle mého názoru je 37% tolerujících prostituci celkem vysoké číslo. Ukazuje to na schopnost lidí přijmout i společensky závadné chování. To není pro společnost příliš dobrou vizitkou.

Pouze 8% uvedlo, že má s prostitucí jistou zkušenost a celých 92% tuto možnost popřelo.

V prostoru k vyjádření pouze jeden respondent přiznal, že vyzkoušel tyto služby, ale pouze ze zvědavosti. Druhým překvapením bylo vyjádření dotazovaného, že dostal k narozeninám od přátel dívku na noc, jako překvapení.

Otázkou je nakolik jsou tyto odpovědi pravdivé. Je dobře možné, že i více respondentů má s prostitucí své zkušenosti, ale pro stud tyto odpovědi zamlčeli a odpověděli jinak.

Celých 79% dotázaných si myslí, že by možnosti prostituce nevyužili, 17% není rozhodnuto zda by tyto služby využily a 4% odpověděly, že by těchto služeb využili.

V názorech pak respondenti uvedli, že by těchto služeb využily ze zvědavosti. Často se objevily názory, které vyjadřovali strach z nakažení se pohlavní chorobou.

Pouze 4 ze 100 dotázaných jsou rozhodnuti, že by využili služeb prostituujících se osob. To je pozitivní zjištění, které dokazuje, že prostituce má do budoucna jen velmi malou klientelu.

Ve společnosti převládá názor, že prostituující osoby se k tomuto způsobu obživy dávají z ekonomických důvodů, to uvedlo 54% respondentů. Pro prostituci z donucení hlasovalo pouze 38% dotázaných. 8% respondentů neví jaké důvody by mohly vést k prostituci.

Více než polovina věří, že prostituce je dnes vykonávána především z ekonomických důvodů. Ve společnosti je tedy všeobecně rozšířeno, že se často jedná o ženy, které se snaží přivydělat si peníze. Přesto 8 dotázaných si nedokázalo vybavit žádný důvod k prostituci.

6. Závěr

Výsledky práce potvrdily současnou situaci na poli prostituujících se osob, tím je klesající tendence jejich počtu. To je kladným zjištěním, neboť s úbytkem prostituce na ulicích ubývá též její negativní vliv na společnost.

Společenské mravy jsou uvolněnější, morálka lidí již nedosahuje takových kvalit jako tomu bylo dříve. Je docela dobře možné, že se již brzy dočkáme legalizace prostituce. Moderní kurtizány budou mít svou evidenční kartičku se zápisy od lékaře o pravidelných kontrolách a budou tak nabízet svůj um s menším rizikem pro zákazníka. Na druhé straně pro ně bude riziko stále stejné. Nikdy nemohou vědět, který klient je může nakazit jakou nemocí. Dnes, v době kdy se nemoc HIV/AIDS šíří rychlostí blesku se zdá tento hazard se životem jako naprostý nesmysl. Je to riziko které podstupují pro zisk.

Hlavními důvody pro prostituci jsou nedostatek finančních prostředků. Nepříznivá finanční situace vede mladé dívky, ale i starší ženy k tomu, aby si přivydělávaly na své živobytí i takovým nečestným způsobem jakým prostituce je.

Důvod k prostituci lze spatřit také ve špatné výchozí pozici. Velká část prostituujících se žen pocházejí z neúplné rodiny. Mnohdy mají jen malou úroveň vzdělání – mnohdy ukončí jen základní školní docházku. Jsou to dívky, které utíkají od rodičů, nebo z dětského domova a prostitucí se chtějí vydělat peníze na jídlo a oblečení. Často se prostituje i mládež, která utíká z dětského domova, případně z domova od rodičů a prostitucí se snaží získat buď peníze, nebo jinou výhodu – například doprovod staršího.

Možnost snadného výdělku peněz, které by jinak museli těžce vydělat v továrně, nebo jinde, je silným magnetem, který přitahuje velké spektrum osob, které se začnou prostitucí živit. Tato činnost není vykonávána jen osoby s nedostatečným vzděláním, či špatným rodinným zázemím, ale i vzdělanými a inteligentními lidmi, kteří se rozhodnou pro tuto snadnou formu výdělku – to je často způsobeno nedostatečným finančním ohodnocením v zaměstnání a jejich vysokými nároky.

Dalším důvodem, proč se prostituující se osoby neobávají vykonávat toto povolání je minimální postih ze strany státu. Prostituce není v České republice trestnou, podle zákona jde pouze o přešupek.

Vidina zisku, který nepodléhá zdanění je velice silným motorem, který vede některé jedince ke kuplířství popřípadě k obchodu s lidmi.

Říká se, že jde o nejstarší řemeslo a domnívám se, že si můžeme být jisti, že se v dnech příštích nikdy zcela neztratí, bude provázet společnost i nadále, jistě nebude vypadat neustále stejně, ale vezme na sebe nenápadnou podobu a bude tak společností lépe tolerována a snášena.

7. Literatura

1. BASSERMANN, L. *Nejstarší řemeslo: Kult dějiny prostituce*. 1. vyd. Praha: Mladá Fronta, 1993. 333 s. ISBN 80-204-0363-9
2. BROUK, B. *Lidská duše a sex*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1992. 138 s. ISBN 80-207-0406-X
3. ČERMÁK, M.: *Povolání děvka*. 1. vyd. Praha: Rozmluvy, 1992. 91 s. ISBN 80-85336-26-X
4. ČÍRTKOVÁ L. *Kriminální psychologie*. 1. vyd. Praha: Eurounion, 1998. 255 s. ISBN 80-85858-7-3
5. ČÍRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie* 1. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2006. 310 s. ISBN 80-86898-73-3
6. GJURIČOVÁ, Š. a kol. *Rozbor problémů souvisejících s prostitucí a vymezení podmínek jejich systémového řešení*. [online]
[cit. 2008-06-22] Dostupné z:
<http://web.mvcr.cz/archiv2008/prevence/priority/prostituce/rozb主.html>
7. HENDL, J. a kol. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. 1.vyd. Praha: Portál, 2005. 407 s. ISBN 80-7367-040-2
8. CHMELÍK J., PORADA V., WEISS P. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. 202 s. ISBN 80-7178-739-6
9. CHMELÍK J. a kol. *Rukověť kriminalisty*, 1. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk s.r.o., 2005. 216 s. ISBN 80-86898-36-9

10. LENDEROVÁ M. *Chytla patrola aneb prostituce za Rakouska i Republiky*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2002. 219 s. ISBN: 80-246-0379-9
11. LEWINSON R. *Světové dějiny sexuality*. 2. vyd., Praha: Naše vojsko, 1992. 298s. ISBN 80-7169-691-9
12. NOVOTNÁ V. *Sborník přednášek ze XIV. Konference Společnosti Sociálních pracovníků ČR*. 1. vyd. Praha:MPSV, 2004. 101 s. ISBN 80-86552-92-6
13. ŠÁMAL P. a kol. *Trestní zákon*. 1. vyd. 1995. Praha : C.H. Beck, 1995. 1372 s. ISBN 80-7179-041-9.
14. ŠÁMAL P. a kol. *Trestní zákon: Komentář*. 4. vyd. Praha: C. H. BECK, 2001. 91 s. ISBN 80-7179-579-8
15. ŠÁMAL P. a kol. *Trestní zákon: Komentář*. 5. vyd. Praha: C. H. Beck, 2003. 1582 s. ISBN 80-7179-624-7
16. TRÁVNÍČKOVÁ I. *Prostituce jako jedna z možných aktivit organizovaného zločinu*. 1. vyd. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1995. 84. s
17. [on-line] [cit. 2008-07-26]. Dostupné z:
<http://www.mvcr.cz/clanek/obchod-s-lidmi-pomoc-obetem.aspx>
18. [on-line] [cit. 2008-07-26]. Dostupné z:
http://en.wikipedia.org/wiki/Prostitution_in_the_Netherlands
19. [on-line] [cit. 2008-07-26]. Dostupné z:
http://en.wikipedia.org/wiki/Prostitution_in_Greece#Prostitution_in_Greece
20. [on-line] [cit. 2008-07-26]. Dostupné z:
http://www.ilo.org/global/About_the_ILO/lang--en/index.htm

8. Klíčová slova

- prostituce
- Jihočeský kraj
- vývoj
- zdraví
- společenská rizika

9. Příloha

Tabulka 4. Nemocnost syfilis a kapavkou v České republice

Rok	Syfilis	Kapavka
1998	687	1055
1999	714	990
2000	967	882
2001	1376	880
2002	976	911
2003	849	1030
2004	684	947
2005	523	859
2006	502	1082
2007	613	930

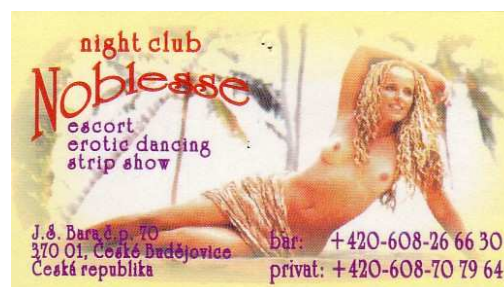
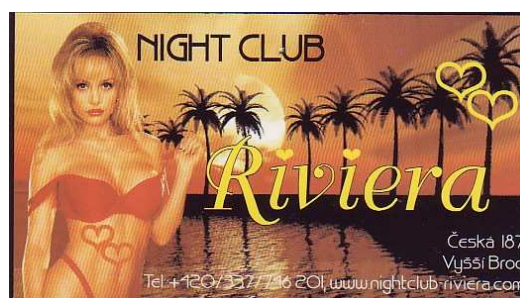
Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

Tabulka 5. Nemocnost HIV/AIDS v České republice

Rok	HIV	AIDS	ÚMRTÍ
1998	274	118	75
1999	308	134	87
2000	352	148	89
2001	397	154	93
2002	210	123	56
2003	155	117	48
2004	123	99	51
2005	111	14	118
2006	108	11	4
2007	148	24	8

Zdroj: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR

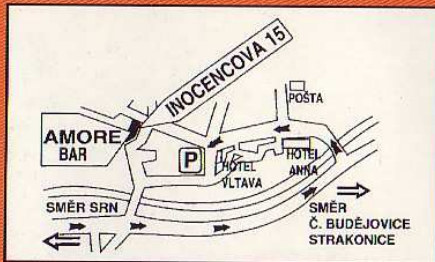
Ukázky vizitek různých night klubů/barů

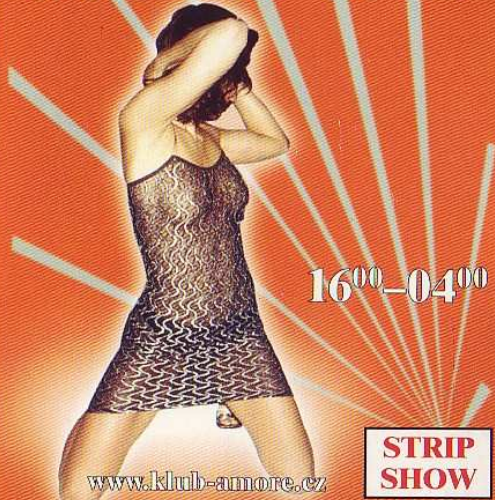

NIGHT CLUB

Inocencova čp. 15
385 01 Vimperk
Tel.: 00420 388 411 832

NIGHT CLUB AMORE

16⁰⁰-04⁰⁰

**STRIP
SHOW**

www.klub-amore.cz
e-mail: klub.amore@seznam.cz

Leták Arcidiecézní charity Praha (pomoc pro oběti obchodu s lidmi)

Arcidiecézní charita Praha

KAŽDÝ Z NÁS
SE MŮŽE STÁT
OBĚTÍ

✦ Musíte pracovat za ponižujících podmínek? ✦ Nutí Vás k něčemu, co nechcete dělat? ✦ Nedostáváte zaplacenou za práci, nebo jen velmi málo? ✦ Hledají Vás? ✦ Bijí Vás nebo Vám jinak ubližují? ✦ Nedovolují Vám starat se o Vaše děti? ✦ Nutí Vás k prostituci? ✦ Zabavili Vám nebo nemáte doklady? ✦ Vydírají Vás? ✦ Nemůžete svobodně odejít?

caritas

**POMOC
OBĚTEM**
obchodování s lidmi